

EVITAR L'OBLIT pàg 3
Rescaten la memòria del barraquisme a la Bomba i Can Pi

RELOTGERIA REFERENT pàg 18
Manel Alabart i el seu fill Nacho: "Ens agrada saber la història de cada rellotge"

10 anys **línial'H**

Febrer 2023 · Núm. 112 · linialh.cat

L'Hospitalet ja té la seva primera federació LGTBIQ

L'entitat vol avançar en la normalització i visibilitat del col·lectiu i obre la porta a tothom que s'hi vulgui unir pàg 11

Foto: Fundació Cruyff

Motor social

La Fundació Cruyff estrena un espai a les Planes pàg 18

BÀSQUET pàg 20
Óscar Cuesta: "Tinc al cor la generació del 95 del CEJ l'Hospitalet"

A FONTS pàgs 12 i 13
Cocaïna a la metròpoli: una realitat fora del focus

ESPAI LÍNIA pàg 7
S'estrena la primera mostra de premsa metropolitana

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [SALA FITNESS INCLUIDA 1H PARKING GRATUITA]

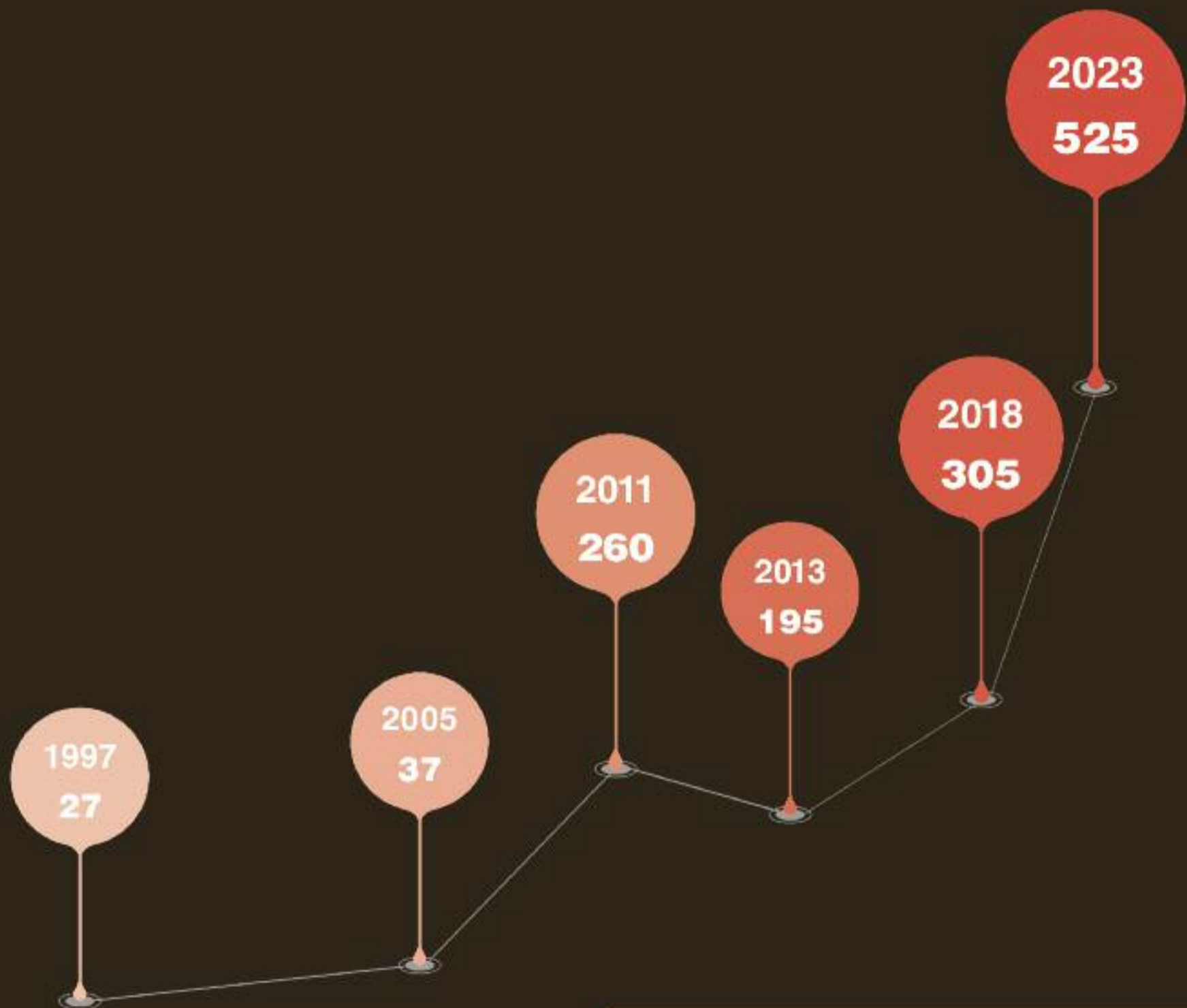

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

La història dels de baix

» La Fundició recupera la memòria del barraquisme a través dels testimonis dels protagonistes
 » Els experts avisen que el fenomen de l'infrahabitatge continua present, tot i que amb una altra cara

Francisco J. Rodríguez
L'HOSPITALET

“L’habitatge no era el que esperava, però no hi havia cap altra cosa. Tenia el sostre de canyes i era tan petit que només hi cabia un llit i un bagul que feia de taula. No tenia ni llum ni aigua calenta, i quan plovia hi havia moltes goteres”. Aquest és el testimoni de Maria Dolores González, antiga habitant del nucli barraquista de la Bomba, recollit pel taller d’història del Centre d’Interpretació de la Ciutat des de la Barraca (CICdB), que impulsa La Fundició des de fa uns anys per rescatar la memòria del barraquisme a l’Hospitalet a través de butlletins i un arxiu.

El projecte està centrat en el nucli barraquista de la Bomba i el barri de Can Pi, dues zones que van créixer a mitjans del segle XX al sud de la ciutat, impulsades per les onades migratòries de gent vinguda de la resta de l’Estat. I on abans hi havia barraques, ara hi ha gratacels, un centre comercial, congressistes de tot el món i empreses punteres. Francisco Rubio, membre de La Fundició, explica que el Miguel, un dels participants en el taller del CICdB, sempre recorda a les rutes guiades que organitzen que la seva barraca s’aixecava on ara hi ha la botiga d’Swarovski del Gran Via 2. Una anècdota que posa de manifest els canvis que ha experimentat la ciutat i la necessitat de rescatar les experiències d’aquells hospitalencs perquè no caiguin en l’oblit.

I tot i que la intenció és lloable, les dificultats han estat diverses. La primera de totes té a veure amb el rebuig que genera parlar d’una història de misèria com aquesta, molt en la línia del

A l’esquerra, les germanes d’Àngela Rodríguez, a la tanca que amagava les barraques. A la dreta, el taller de memòria. Fotos: Àngela Rodríguez i La Fundició

que passa quan es volen recordar els estralls de la droga als barris metropolitans durant els 80. “Com volen que no parlem d’aquesta part de la història de la ciutat?”, es pregunta Rubio, que també assenyala que, d’entrada, alguns dels testimonis tenen certa “vergonya” del seu passat.

LA VEU DELS PROTAGONISTES

Per superar-la, el projecte de La Fundició vol donar la veu als protagonistes d’aquella història, els antics barraquistes. Sense anar més lluny, a les recerques d’arxiu només han trobat documents i plans per erradicar el fenomen. “Interpretar la ciutat des de la barraca serveix per invertir aquesta relació de poder a través del relat”, argumenta Rubio.

I quina era la situació del barraquisme a l’Hospitalet a mitjans del segle XX? Segons un recompte del 29 de març del 1963 que es conserva a l’Arxiu Muni-

cipal, a la ciutat hi havia aleshores 1.281 barraques que donaven aixopluc a 5.504 persones. Tot i això, l’investigador Daniel Sáez considera que encara hi ha “un buit considerable” en la literatura local relacionat amb el barraquisme, tal com indica l’article *La ciutat no autoritzada*, publicat als Quaderns d’Estudi del Centre d’Estudis.

EL PERILL DE LA NOSTÀLGIA

La vida a les barraques, no cal dir-ho, era dura. “Recordem hiverns molt freds i amb molta humitat, i a l’estiu es notava també molt la calor”, relaten el Miguel i la Carmen Frit en un altre dels tallers del CICdB. De fet, Paco Candel ja va definir la barraca com la “gran tara del suburbi, la degradació de l’immigrant”. Així i tot, Rubio destaca aspectes positius derivats d’aquesta situació de penúria, com ara el sentiment de comunitat. “Quan arri-

bava una nova família, els altres veïns l’ajudaven a fer una barraca: hi havia actes de suport mutu quotidians”, assegura Rubio, lluny de qualsevol romantització del fenomen. “Van ser moments durs per a la comunitat, però no podem ni caure en la nostàlgia ni en l’estigma i l’ocultació del passat”, defensa.

En aquest sentit, la Maria Dolores recorda la vida a la Bomba com a “molt familiar” i destaca els actes de “solidaritat”. Ara bé, des de La Fundició tenen clar que han de defugir dels discursos “hegemònics” o de la “nostàlgia”, que fan pensar que qualsevol temps passat va ser millor. “Això desactiva la capacitat d’aprendre del passat i d’extraure’n lliçons per entendre el present i imaginar el futur”, alerta Rubio.

EL BARRAQUISME, AL PRESENT

I parlant de present i de futur, Rubio destaca que el problema

de l’infrahabitatge té continuïtat en l’actualitat. “El barraquisme no és un estadi superat de l’evolució de la ciutat. Continuen havent-hi models d’habitatge informals, en forma d’ocupació o de sobreocupació”, apunta. A més, en racons de Can Rigalt i en alguns solars abandonats –com el que hi ha al costat de la benzinera BP a l’avinguda del Carrilet–, sense anar més lluny, encara es pot veure alguna barraca.

L’investigador de l’Institut d’Estudis Regionals i Metropolitans (IERMB) Albert Sales coincideix amb l’anàlisi de Rubio. “El barraquisme es concentrava en solars no urbanitzats, però ara la ciutat s’ha fet més densa i aquests solars van desaparèixer i no poden ser ocupats tant temps”, afegeix Sales, que recorda que el fenomen afecta sobretot gent immigrada, com fa mig segle. “Persones sense xarxa de suport i privats de drets essencials”, conclou.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Dona, vida i llibertat

per Dilara Ekmen (CCAR)

Foto: Aleix Freixas/ACN

Quatre mesos després de la mort sota custòdia policial de Jina Amini, una jove kurda de 22 anys, les manifestacions i la repressió continuen d'una manera acarnissada a l'Iran. Jina –tot i que mediàticament se la coneix com a Mahsa– havia estat detinguda i fortament colpejada per la Policia de la Moral per no portar de manera correcta el vel. Volien obligar-la a fer un curs de reeducació de conducta perquè aprengués a ser una noia pudorosa.

Immediatament després del seu assassinat, les protestes liderades per milers de dones van estendre's per tot el país sota el crit de "Jin, Jiyan, Azadi" (dona, vida i llibertat). Aquest lema, que té origen en el projecte revolucionari kurd, té un significat polític que va més enllà d'un eslògan i es fonamenta en la idea que l'alliberament de la societat i la destrucció del capitalisme i de l'Estat passen per l'inexorable alliberament de la dona a tot el món.

Les diverses interseccions que travessaven la seva identitat han fet esclatar i mantenen unes protestes sense precedents al país persa, liderades per les dones i a les quals s'han sumat altres col·lectius i pobles que pateixen una doble o triple opressió i discriminació, com és el cas de kurds i balutxis a l'Iran. I també tenen el suport de nombrosos homes, als quals el pes d'aplicar i seguir normes conservadores també els cau com una llosa.

Cap país està absent de discriminació ni de violències cap a les dones, però n'hi ha alguns en els quals

la institucionalització social i política de la violència es converteix en una vulneració de drets humans flagrant i en una persecució específica per la senzillera raó de ser dona.

Aquest fet et converteix en una diana en l'àmbit públic per l'Estat, pels cossos policials, pels líders religiosos i pels homes del teu entorn social, alhora que també ho ets en l'àmbit familiar, on pares, germans i cosins es converteixen en els garants de la teva honra. La discriminació, la violència i les vulneracions de

El patriarcat es manifesta diferent segons on es visqui, però es fonamenta sobre la mateixa base

drets fonamentals en tots els àmbits posen en greu risc la vida de les dones, entesa com una vida lliure, autònoma i amb dignitat.

La violència, la persecució i la discriminació cap a les dones no se circumscriuen a l'àmbit legal quan se'ns atorguen menys drets. També es manifesten en aquells casos en els quals, encara que existeixin marcs normatius garants o amb certes garanties, el desplegament efectiu d'aquests drets és inexistent. També és important parlar de la violència que pateixen les dones quan transgredixen normes socials que no necessàriament han de ser lleis, però que a

les seves comunitats, barris o països tothom acata i segueix. Això és d'absoluta rellevància, ja que és difícil de provar i, per tant, també es posa en dubte amb facilitat. I és important tenir-ho en compte tant allà com aquí, en el marc de les societats occidentals.

El sistema hegemònic patriarcal es manifesta de forma diversa segons on es visqui, però es fonamenta sobre la mateixa base: dominació i explotació de les dones i de la natura.

Podem parlar de l'Iran o de l'Afganistan, però en altres latituds i sota contextos socioculturals diferents trobem milers de dones que surten al carrer per protestar, per exemple, contra la penalització de l'avortament.

El debat és present aquests dies a l'Estat espanyol i hem vist el retrocés als Estats Units i a Hongria, igual que a Nicaragua, Hondures, el Salvador o Guatemala. L'Església catòlica i evangèlica, així com el conservadorisme polític, han segrestat en nom de la vida els drets reproductius de les dones, entre molts altres. De la mateixa manera que l'islam polític a l'Orient Mitjà, al nord d'Àfrica i en alguns països africans o asiàtics exerceix un control social i de classe a través del cos, dels atributs i del desig de les dones.

Per aquestes raons és fonamental tenir en compte les persecucions específiques que pateixen les dones, per donar-hi una resposta adequada a través del dret d'asil quan fugen d'aquestes situacions i arriben a les portes d'Europa.

Aquí es piula

El Twitter en paper

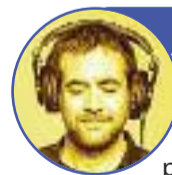
@laiaauribaraza

Després d'un reportatge en què noies expliquen com senyors molt grans els donen begudes amb coses, Montserrat Nebrera diu: "Si no hi ha noia, no hi ha acció delictiva". Ens quedem totes a casa i així no hi ha agressions sexuals? Ens matem i així no hi ha accions delictives?

@alba_alfageme

És meravellós que la jutgessa que porta el cas de Dani Alves "bunqueritz" la causa, que no permeti filtracions a la premsa i imposi sancions si es produeixen. Aquest tipus d'accions són essencials per protegir les víctimes, i difondre aquest tipus d'informació no més revictimitza.

@joeldiazbrah

A partir d'avui mateix [30-1-2023], deixaré de presentar el @ZonaFrancaTV3. Plego arran de la decisió presa per la direcció de TV3 d'apartar del programa el Manel Vidal, una decisió que considero injusta i inacceptable tant en el fons com en la forma en què s'ha pres i comunicat.

@EnricB_

Si d'aquí a uns mesos tanca la llibreria del barri per posar-hi un supermercat 24 h. Si la merceria històrica plega perquè un bar de copes pot pagar més lloguer. Si baixes a la ferreteria i hi trobes una cadena de menjar ràpid. Recorda que un Pla d'usos ho podria haver evitat.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 12321-2013

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i branded content) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

La clau

La Fundició

La Fundició fa anys que porta a terme una iniciativa de recuperació de la memòria dels nuclis barraquistes a la ciutat. A través del Centre d'Interpretació de la Ciutat des de la Barraca (CICdB), celebra tallers d'història amb els protagonistes.

pàgina 3

LH Id-entitat

L'Hospitalet ha vist néixer una federació d'associacions LGTBIQ+, LH Id-entitat, que va ser presentada en societat el 3 de febrer. Ara només en formen part dues entitats, però l'objectiu és obrir-la a la resta de col·lectius de la ciutat.

pàgina 11

Hospital de Bellvitge

L'Hospital de Bellvitge torna a liderar els rànquings en matèria de trasplantaments de ronyó i de cor. L'any passat, el centre hospitalari va fer-ne 224 de renals i 20 de coronaris. Des del centre agraeixen la generositat de la societat catalana.

pàgina 16

El + llegit

línia l'h.cat

- 1 Troben restes romanes en les excavacions a la sitja de la Torrassa
- 2 El mític L'Oncle Jack es traspassa: "Han estat 33 anys i els hem gaudit molt"
- 3 S'enfila a un semàfor per trencar una càmera de trànsit i acaba a l'hospital
- 4 Els treballadors de l'Hospital General reclamen aparcar gratis a la zona verda
- 5 Denuncien de nou "col·lapse" a les urgències de l'hospital de Bellvitge

'Rebus sic stantibus'

per David Bondia, síndic de greuges de Barcelona

Foto: Pexels

Titular un article amb una llatinada jurídica no és cap garantia d'èxit ni tampoc que el seu contingut sigui interessant. Passa el mateix amb els agermanaments entre ciutats. Sí, les ciutats, per diversos motius (reconciliació, comprensió, integració o cooperació), es poden agermanar, però no a qualsevol preu. De la mateixa manera, també es poden desagermanar si les circumstàncies que varen originar l'acord canvien (*rebus sic stantibus*). Possiblement, ara s'entengui millor el títol de l'article.

Aquest principi jurídic del *rebus sic stantibus* es correspon amb una visió dinàmica del Dret com alguna cosa que requereix ser permanentment revisada, recreada, reelaborada o reformulada per adaptar-la als nous contextos en què ha de ser aplicada. D'acord amb aquesta concepció, el Dret apareix com un fenomen històric, el dinamisme del qual radica a ser permanentment actualitzat i contextualitzat. Per tant, la flexibilitat seria una característica essencial de l'experiència jurídica.

S'ha de buscar un equilibri harmònic entre el principi general de vinculació, formulat com a

pacta sunt servanda (s'ha de complir el que s'ha pactat), i la possibilitat d'admetre la reversibilitat d'un acord. Això és el reconeixement de determinats efectes jurídics a l'alteració de les circumstàncies concurrents en el moment de la celebració.

Doncs bé, fem aterrar una mica l'anterior reflexió. L'any 1998 es va signar l'Acord d'Amistat i Cooperació (agermanament) entre Barcelona, Gaza i Tel-Aviv. En el protocol signat per les tres ciutats s'expressà el suport als Acords de Pau d'Oslo. Aquests acords preveïen cinc anys per a un acord de pau permanent, però és evident que no es va aconseguir. El Procés d'Oslo no va assolir la pau "justa, duradora i integral" que va prometre. Per tant, fracassats aquests Acords de Pau, és manifest que el context en el qual va produir-se l'agermanament ha canviat de forma radical (*rebus sic stantibus*).

I si això no fora prou, el ma-

teix Ajuntament de Barcelona reconeix expressament que molts agermanaments han quedat sense contingut i romanen com un acord del passat. I aquest, en concret, està inactiu i, a més a més, el context en què es va fonamentar ja no existeix. Aquest és un dels motius pels quals la Sindicatura de Greuges de Barcelona ha emès una resolució on recomana que es revocui l'Acord d'Amistat i Cooperació entre Barcelona, Gaza i Tel-Aviv.

Si voleu, un altre dia faré un article posant per títol "Cap complicitat amb l'apartheid contra el poble palestí" i explicaré el perquè de la necessitat de revocar aquest agermanament i revisar la resta per tal que es garanteixin els compromisos en matèria de drets humans i de respecte de la dignitat humana com a principis inexcusables en l'impuls d'unes relacions internacionals de caràcter municipal que promoguin la justícia global.

Línia l'h no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#EITJUEHaParlat

#UnAltrePoliciaInfiltrat

#AssetjamentAlsFeroz

@aleixclario: President @KRLS: "La sentència del TJUE deixa les extradicions en via morta, i les condicions que imposa per emetre'n de noves les fa inviabilitats".

@centre_IRIDIA: Cinc activistes es querellen contra el policia que va fer servir les relacions *sexefectives* per infiltrar-se als moviments socials de Barcelona.

@324cat: Bob Pop i Marc Ferrer [després de Jedet] també denunciaren assetjament per part del productor Javier Pérez durant la festa posterior als premis Feroz.

El xalet

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Fa uns mesos, vam rebre al despatx uns clients que volien fer-se un xalet. Ens anàvem mirant de reüll entre els companys mentre conversàvem amb ells. Feia molt de temps que ningú no ens demanava un xalet.

Els darrers clients ens havien demanat cases. Alguns, cases de primera residència per viure-hi tot l'any, altres, segones residències, cases de vacances fora de la ciutat. La veritat és que l'ús que li donaran a l'habitatge és una cosa que sorgeix a les primeres converses, però en aquest cas, el xalet, dit així, el vam relacionar sense dubtar-ho amb una casa de cap de setmana. Ningú viu en un xalet.

Recordo la primera vegada que vaig sentir la paraula. Devia tenir set o vuit anys, pels volts del final de la dècada dels 70. El meu oncle es va comprar un solar a prop de Maçanet de la Selva –llavors tampoc ningú l'anomenava terreny–, on pretenia fer-se un xalet per als caps de setmana.

Per a la família va ser una notícia bomba, una cosa fora del nostre abast, fins i tot de la nostra imaginació. Solíem passar les vacances, com la majoria de les persones, en cases de familiars en algun poble, o bé fent càmping. Calculo que, en aquella època, el meu pare tenia un Seat 124 Special de color granat, que pagava puntualment cada mes. Era el nostre mitjà de transport per a tot, vacances incloses. Recordo el dia que li va instal·lar una bola de remolc a la part del darrere, per anar a buscar la rulot, una Hergo Gacela nova de trinca, també pagada a terminis. Una casa amb rodes que ens seguiria a tot arreu i amb la qual passaríem els millors anys de la nostra vida.

L'anunci del xalet del meu tiet –en realitat ell en deia “xalé”– ens va sorprendre per inabastable. Viuïem de lloguer al barri del Clot a Barcelona i amb prou feines es pagaven els col·legis a final de mes, així que, pensar a comprar una segona casa era una cosa inimaginable per a nosaltres. El meu pare argumentava amb despit –cosa que jo compartia sense ombra de dubte– que per què voldria algú una casa quieta en un lloc podent tenir-ne una amb rodes i portar-la a tot arreu. Quina meravella, pare... Ni Roberto Benigni.

La cosa és que, amb el temps, la gent es va anar fent xalets. Van arribar els 80 i els embussos de cotxes a les entrades i sortides de les grans ciutats van començar a ser habituals. A Barcelona, una ciutat

d'esquena al mar, sense platges, sense rondes i pràcticament sense espais verds o de lleure, la gent s'escapava el cap de setmana, fugint de la ciutat. A la Prefectura de Trànsit, es desplegava l'operació sortida i l'operació retorn, un llenguatge caspós al qual ens vam començar a acostumar i que reflectia la magnitud de la tragèdia. Els que ja no podien fer-se un xalet es van començar a comprar apartaments en blocs residencials; sortien del seu pis de la ciutat i es posaven en un altre d'una urbanització de l'extraradi d'algun poble, a la costa o a la muntanya.

**En una ciutat més precària,
aflorava amb facilitat el caràcter
nòmada de les persones**

Rulot Hergo Gacela de 1978. Foto aportada per l'autor

El nostre càmping a Blanes, en un altre temps terra indomable dels capricis del Tordera i el seu delta, va acabar envoltat de blocs d'habitatges que ens miraven desafiadors com si fóssim Arapahoes en un gueto reparcel·lat. La cala de Sant Francesc, aquella platja salvatge on cuinàvem sardines les nits d'estiu, es va omplir de xalets i d'aparcaments de cotxes a cel obert.

La nostra casa amb rodes va quedar relegada a les aventures de les vacances d'estiu, gairebé sempre en acampada lliure. La vall de Pineta, Ordesa o Benasc, llocs que, llavors, encara estaven fora de l'abast del turisme massiu. Però els hiverns inactius

en un cementiri per a caravanes li van donar l'estocada definitiva fins que ens en vam desfer.

Afortunadament, la ciutat va canviar, en aquella època. La transformació de la Barcelona olímpica va deixar un llegat de platges, espais lliures i oferta cultural que, a poc a poc, van anar atraient els seus habitants i altres turistes. En una ciutat oberta al mar, ja no es feia tan urgent escapar-se el cap de setmana.

Avui molta gent jove ja no té cotxe, sens dubte perquè cada cop són més cars i comporten més despeses, però també per un cert canvi d'actitud. Els dies festius a la ciutat ja no són la desolació que eren en dècades anteriors; darrerament ni tan sols el mes d'agost. A la gent li agrada la ciutat. No considera una condemna quedar-s'hi el cap de setmana, de la mateixa manera que no considera un privilegi tenir un xalet on passar-se el diumenge tallant la gespa o arreglant la teulada. Sembla que hi ha altres prioritats. Les cases, com els cotxes, són per viure-les.

Malgrat totes les virtuts d'aquesta ciutat més ordenada i més segura, però, hi havia alguna cosa d'aquella Barcelona de Vázquez Montalbán que em genera certa nostàlgia. Potser per la fragilitat de llocs com els xiringuitos de la Barceloneta o els enginyosos llocs de pesca que la gent es construïa en una escletxa, entre les roques del trencaones. Una ciutat on et podies topar a cada cantonada amb una foguera de mobles vells per la revetlla de Sant Joan o saltar la tàpia del col·legi Claret per jugar a futbol fins a les tantes. Una ciutat on el paisatge urbà i domèstic es creava per apropiació, com una conquesta territorial. En una ciutat indubtablement més precària, aflorava amb facilitat el caràcter nòmada de les persones, una actitud exploradora ancestral que ens ha fet conquerir el món i ens empeny a descobrir-ne d'altres.

A l'època en què vam comprar la nostra rulot, l'arquitecte italià Aldo Rossi construïa a Venècia la seva proposta de Teatre flotant del Món per a la Biennal d'Arquitectura. El teatre va arribar a creuar l'Adriàtic fins a Dubrovnik. M'agrada pensar que devia dir alguna cosa semblant: “Qui voldria repetir la funció sempre al mateix lloc podent navegar per tot arreu...”.

Potser ha arribat el moment d'afrontar el disseny del xalet dels nostres clients amb valentia, posant-li un parell de rodes.

Les millors perles

Jaume Collboni s'ha fet tiktok. El candidat socialista Ja l'alcaldia de Barcelona ha fet un vídeo que ja ha fet el salt a altres xarxes socials, com Twitter, i que ha generat tota mena de comentaris. Aquesta campanya electoral serà llarga.

Que diu Marie Kondo, gurú de l'ordre, que s'ha adonat que amb tres fills és impossible tenir la casa endreçada. Vaja, Marie, ja ho podries haver descobert abans de frustrar mitja humanitat amb els teus llibres.

Aconseguir que els més petits es prenguin el medicament que necessiten sovint és complicat. Per això és tan important l'enginyós assaig de l'Hospital Vall d'Hebron: medicaments amb textura i aspecte de llaminadura.

Embús a l'A-7 a Marbella. És cert que no és la notícia de l'any, però atents al motiu: un conductor va paraitzar l'autovia llençant bitllets de 50 euros per la finestra. Un altre conductor se'n va emportar fins a 500.

Lluís Sibils/ACN

LA FOTO

Oriol Duran:

“La premsa de proximitat metropolitana no només sobreviu, sinó que creix i es fa forta”

Francesc Fàbregas:

“És molt important que des de la capital es parli de premsa de proximitat”

Josep Ritort:

“El que fa diferent Barcelona d'altres ciutats és la vida de barri, i per això seguim tenint mitjans de paper que fan barri”

David Centol:

“Totes aquestes més de 90 capçaleres formen part d'una oportunitat periodística: la visió metropolitana”

Fotos: Joanna Chichelnitzky

Espai Línia inaugura la primera exposició de premsa metropolitana de Barcelona

Andreu Asensio
BARCELONA

Més d'un centenar de persones van acudir el passat divendres 27 de gener a l'Espai Línia per a la inauguració de *Premsa de proximitat metropolitana. Un recorregut per la història*. Es tracta de la primera exposició de premsa metropolitana de Barcelona i repassa la història i la rellevància d'aquest fenomen a través de 90 capçaleres històriques dels barris de Barcelona i de l'àrea metropolitana. Entre els assistents, va destacar la presència de personalitats del món polític i cultural, com Dolors Sabater, Xavier Trias, Josep Martí Blanch, Fèlix Riera o Ana María Aguirre.

La mostra combina edicions originals, facsímils i reproduccions ben contextualitzades històricament per poder entendre el paper que han tingut aquestes publicacions a l'hora de mantenir informats els ciutadans durant tants anys. Els textos del professor Joan M. Corbella ens acompanyen per tota la sala recordant que el futur de Barcelona i de la seva rodalia implica entendre i potenciar la proximitat metropolitana. L'exposició ha comptat amb el suport de la Secretaria de Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya.

EL PODER DE LA COMUNICACIÓ LOCAL

Oriol Duran, secretari de Mitjans de Comunicació i Difusió de la Generalitat; Francesc Fàbregas, president de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal (ACPC); Josep Ritort, secretari general de l'Associació de Mitjans d'Informació i Comunicació (AMIC); i David Centol, editor del Grup Comunicació 21, van intervenir per reivindicar el paper de la premsa de proximitat metropolitana en el mapa de la comunicació catalana.

Duran va fer un elogi de la premsa de proximitat i va destacar precisament la seva habilitat per obrir nous mercats. “És una premsa que es va avançar en una cosa que avui tothom vol fer: la segmentació dels públics i arribar a audiències específiques”, va afirmar. Per la seva longevitat i la seva fortalesa, Duran va destacar que “la premsa de proximitat metropolitana no només sobreviu, sinó que creix i es fa forta”.

Francesc Fàbregas, president de l'Associació Catalana

de la Premsa Comarcal (ACPC), va començar fort: “Ni la pandèmia ha pogut amb nosaltres”. I va explicar per què la comunicació local és tan important des d'un punt de vista global: “Parlar de premsa comarcal és parlar de país, del que passa als pobles, a les comarques. Per a nosaltres, això és cabdal, i per això tenim una salut molt bona. I és molt important que des de la capital es parli de premsa de proximitat”. Fàbregas, això sí, va fer una crida al sector per poder mantenir i fins i tot ampliar la força del periodisme de proximitat: “Necessitem editors forts que no depenguin de les subvencions, capaços de crear sinèrgies. Amb ells continuarem existint i seguirem endavant”.

Josep Ritort, secretari de l'Associació de Mitjans d'Informació i Comunicació (AMIC), va destacar per què és tan important la premsa de proximitat al nostre entorn: “El que fa diferent Barcelona d'altres grans ciutats és la vida de barri. És el lloc on vas créixer, on treballes i on vols viure. I per això a Barcelona i a l'àrea metropolitana seguim tenint mit-

jans de paper que fan aquest barri”. Segons Ritort, “la proximitat interessa, perquè és un servei per a la vida metropolitana”. I una bona mostra d'aquesta força són els 114 mitjans en català que l'AMIC té a l'àrea metropolitana.

David Centol, editor del Grup Comunicació 21 i promotor de l'exposició, va apel·lar al valor més emotiu de la mostra: “Cada una d'aquestes més de 90 capçaleres és un tros d'història local, un pedaç de vida, un relat que mereix ser escoltat, i totes formen part d'una oportunitat periodística: la visió metropolitana”. Per

a l'editor, és qüestió de temps que més assumptes urbans es gestionin des d'una òptica metropolitana. I un d'ells és la comunicació: “El territori mediàtic metropolità està naixent. I amb les seves 21 edicions, *Línia* n'és un exemple que ja es troba en un moment dolç de reconeixement de la seva visibilitat. El seu potencial de creixement és enorme i ho podem comprovar en els anys vinents”.

La mostra *Premsa de proximitat metropolitana. Un recorregut per la història* es pot veure a l'Espai Línia (carrer Girona, 52, Barcelona) fins al 30 de maig.

Història viva de la comunicació i de la reivindicació

► Els assistents a l'acte van visitar atentament l'exposició. Cadascú s'acostava al panell on hi havia les capçaleres del seu barri i recordava en veu alta com les havia descobert i les seguia. I molts visitants comentaven perplexos la gran varietat de capçaleres que existien i que encara existeixen a Barcelona i a l'àrea metropolitana. Menció especial per a les joies de la corona, les edicions originals i els facsímils, del *Diari de Barcelona*, *La Veu de Sant Martí* o de *Sarrià*, que van atraure moltes mirades.

Però més enllà de la història,

David Centol va voler destacar la faceta més reivindicativa d'aquesta exposició: “Recordem la importància de la premsa local com a instrument reivindicatiu. La guerra civil va tallar de soca-rel la veu dels barris, i fins als anys 50 la premsa local no va tornar a sortir al carrer. Tímida, van començar a sorgir capçaleres tolerades pel règim, fins que als anys 70 va esclatar el fenomen de la premsa de barris. A Sant Andreu, a Horta, a Gràcia o a Sants, però també a Badalona, a Santa Coloma de Gramenet o a l'Hospitalet, el fenomen va ser imparable”.

Tribuna

Giuseppina Giuliano o Josefina Julià

per Ferran Falcó, president de Restarting Badalona

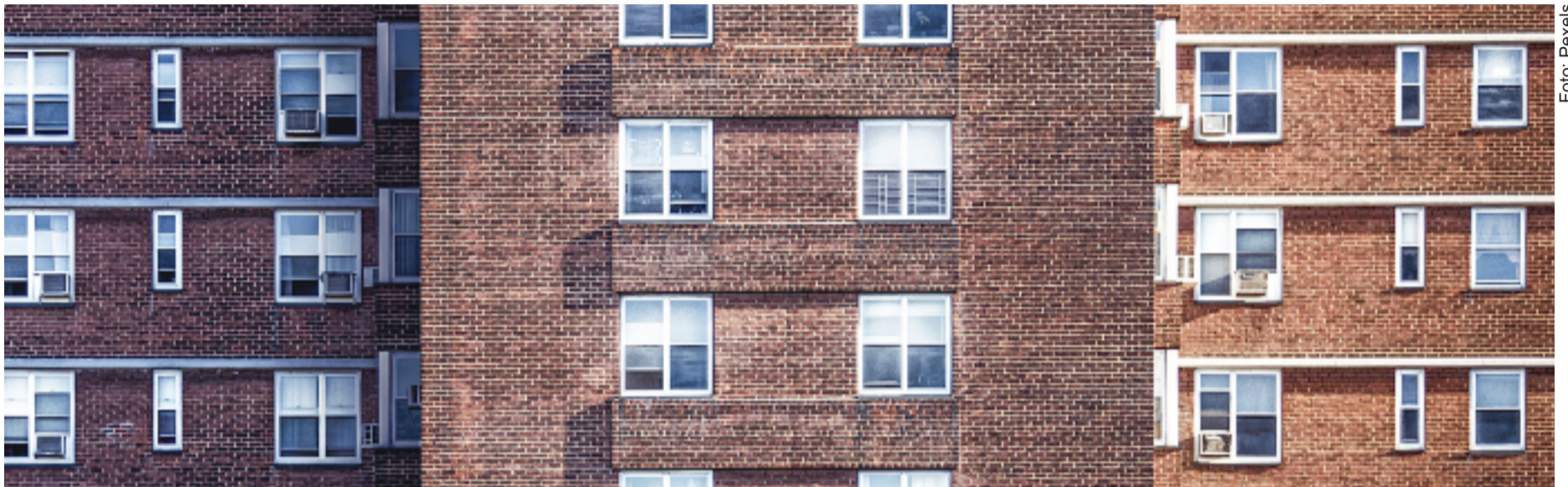

Foto: Pexels

Ara fa vint anys, VINT, que al solar que l'Institut Català del Sòl té a l'antiga fàbrica de l'Estrella de Badalona hi vàrem prometre la construcció de 375 habitatges de protecció oficial. Fa 8 anys, VUIT, que es redacta el planejament de les Tres Xemeneies, que en preveu al voltant d'uns 400 d'aquesta tipologia. I jo, pel meu passat, també en soc responsable.

A cada ciutat metropolitana, i a la capital, hi podem trobar exemples de desenvolupaments eterns, o per començar, de fa més d'una dècada. Entremig hi ha hagut la crisi immobiliària, la crisi de les caixes i dels bancs, la pandèmia, la guerra i també noves lleis d'urbanisme, de contractes i de transparència que han anat posant elements de "garanties" que han contribuït clarament al fet que, per totes aquestes raons combinades, fer habitatge a Catalunya hagi esdevingut una missió titànica. Aquests atenuants no exculpen els que hem estat als governs, però ajuden a explicar que l'urbanisme és una gimcana molt complicada de fer.

I això tenint en compte expressions com la d'"emergència habitacional" o tantes altres que els polítics i els teòrics s'han anat empescant per posar de manifest que a Espanya som a la cua de la construcció d'habitatge protegit. En aquesta matèria, des dels àmbits públics, reguladors i executius s'ha insistit a prendre mesures en contra de qui en té, en contra de qui en fa i en contra de qui en compra. Augments fiscals en forma d'impostos i taxes, i obligacions de cobrir tot allò que des del món públic no s'ha fet.

En els darrers anys, per fi, en l'àmbit metropolità s'ha promogut un concurs perquè públics i privats poguessin abordar conjuntament la producció d'habitatge protegit. I s'ha constituït una societat –HMB SA– per, teòricament, fer milers d'habitatges. Abans, però, ja s'havien aprovat planejaments consorciats amb ajuntaments per fer que el Govern català i els locals promoguessin habitatge, amb un èxit ben escàs. Molts d'ells es van desfer, perquè pretenien fer habitatges allà on no hi ha demanda suficient. Crear els instruments on no hi ha demanda no acostuma a sortir bé. Però com deia, aquesta col·laboració públicoprivada sí que podria reeixir. Ho veurem.

Sigui com sigui, l'administració sempre ha anat prenent mesures per mirar de contribuir a augmentar el parc d'habitatge públic. No tot han estat fracassos. La possibilitat de comprar-ne de fets als privats ha estat, aquesta sí, una bona mesura. Però moltes altres, sobretot les

que tenen a veure amb mostrar un món de bons i dolents, han esdevingut neutres o dolentes. La darrera, el topall dels preus del lloguer, que els ha fet augmentar i ha tret habitatges d'aquesta tipologia del mercat.

Per fer habitatge, públic o privat, no hi ha més cera de la que cremarà en les següents frases. Per fer habitatge, deia, és fonamental tenir una economia en marxa. Que rutlli, que hi hagi feina. I que la feina permeti obtenir uns sous que siguin suficients per adquirir préstecs, i tornar-los. Si no tens feina, no pots accedir a cap habitatge. Pots mirar de trampejar, amb lloguers socials i amb alguna ajuda, però seràs a la roda de l'escassetat d'una oferta que sempre serà insuficient i, gairebé sempre, dolenta. I tampoc podràs accedir a una provisió pública d'habitatge, perquè sempre hi haurà un preu a pagar i una obligació i una responsabilitat dels gestors públics a complir.

Com resoldre una qüestió evident, que afecta tota mena de gent amb ingressos, siguin molts o pocs? S'ha de generar oferta de lloguer. S'ha d'escurçar la burocràcia. S'han d'emetre llicències en 90 dies i no en 400. S'ha d'incentivar fiscalment l'estalvi destinat a l'habitatge. S'han de transformar infraestructures i/o sòl per generar sostre edificable. Cal generar oferta, però s'ha de saber que fer molts habitatges no resol la qüestió si no hi ha feina, pagada suficientment, que permeti atendre lloguers o hipoteques. I també s'ha de saber que el sòl és finit, i que no és sostenible crear megaurbs. I no ho volem. Es poden fer més habitatges, segur, però no es poden fer tots en un àmbit proper. I és per això que, si no podem viure a la ciutat on treballem, necessitem arribar-hi. Com als 80 es va crear una xarxa de metro més enllà de la capital, hem de fer una xarxa ferroviària més enllà de l'àmbit metropolità. I distribuir-hi activitat en anelles, perquè no tothom tingui el seu pa a Barcelona, sinó que el pugui tenir als Vallesos o a la Catalunya Central.

Avui, la gent sola, la gent jove i la gent nouvinguda a l'àrea de Barcelona i a Barcelona ciutat tenen molt complicat trobar un habitatge o llogar-lo a un preu possible. Aquesta setmana hem llegit la història d'una senyora que cada dia treballa a 700 kilòmetres de casa seva, netejant una escola. Viu a Nàpols i va fins a Milà. En tren d'alta velocitat. Que no hi hagi "Joseps o Josefines" a casa nostra depèn de si som capaços de flexibilitzar-nos, de crear riquesa en equilibri i de trobar el punt mitjà entre una fiscalitat que no ofegui i uns sous que puguin defensar ciutadans independents.

“

Cal generar oferta, però s'ha de saber que fer molts habitatges no resol la qüestió si no hi ha feina, pagada suficientment, que permeti atendre lloguers o hipoteques. I també s'ha de saber que el sòl és finit, i que no és sostenible crear megaurbs. Es poden fer més habitatges, segur, però no es poden fer tots en un àmbit proper

”

Flaixos

@txellfeixas: Iran: el règim condemna a 10 anys i mig de presó dos joves de 21 i 22 anys per ballar a l'anomenada –irònicament– plaça de la Llibertat.

@PunsodaRicart: No us passa que per hores que dediqueu als nens sempre us sembla que no són prou? La necessitat d'amor dels humans és infinita.

@EstelSole: L'amor també és fer la truita a la teva parella tal com a ell/a li agrada, malgrat que a tu t'agradi ben al revés de com li agrada a ell/a.

Antonio Balmón va conversar amb el director editorial del *Línia*, Arnau Nadeu. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Balmón: “Jo no soc l'alcalde metropolità, soc un polític que busca el consens”

Francisco J. Rodríguez
BARCELONA

El “soroll” com a enemic de l'eficiència de l'administració. Si alguna cosa va quedar clara de la conferència que l'alcalde de Cornellà i vicepresident executiu de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), Antonio Balmón, va fer dimecres 18 de gener a l'Espai Línia és que la feina en silenci és aliada del bon govern. Així ho va reiterar en diverses ocasions al llarg de la sisena edició del cicle de conferències *La ciutat metropolitana: progrés i futur*, organitzat pel diari *Línia* i que està portant al centre de Barcelona polític de primer nivell metropolità.

En aquesta ocasió, la conversa va començar amb una condemna enèrgica per l'últim atac masclista, que va tenir lloc a Cornellà poques hores abans de la conferència i que va deixar ferida una dona. “No només ho hem de denunciar, sinó tornar a dir que ens hem de preparar i consolidar com a societat contra la violència masclista”, va expressar el batlle.

L'entrevista, conduïda pel director editorial del *Línia*, Arnau Nadeu, va comptar amb un públic assistent nombrós i va abordar els diferents reptes metropolitans, com ara la coneixença o popularitat de l'AMB entre els ciutadans, generalment desconeguda pel gran públic. Tanmateix, Balmón va

afirmar que, malgrat tot, “la gent valora la feina de l'AMB”, posant com a exemple el transport públic, un dels serveis millor valorats pels ciutadans. I, de fet, és aquí on va reivindicar la “feina en silenci” que fa l'AMB, una administració que, lluny de ser tècnica, segons va remarcar Balmón, “és també política”. “L'AMB busca sempre el consens: la política no ha d'estar lligada per força amb la discrepància”, va afegir el vicepresident executiu metropolità.

L'ELECCIÓ DE L'AMB

De fet, el seu càrrec a l'AMB i el seu protagonisme en tot allò relacionat amb l'ens i les polítiques metropolitanes ha portat més d'un a penjar-li el títol d'alcalde metropolità. “Jo no soc l'alcalde metropolità, només soc un polític que busca el consens”, va expressar Balmón, que va tornar a mostrar-se contrari a l'elecció directa del president o presidenta de l'AMB. “Crec que no aportaria un valor afegit”, va reflexionar Balmón, que va reivindicar la trajectòria d'aquesta administració.

En aquest sentit, el batlle va fer una àgil repassada a la història de l'AMB, des dels seus inicis fa més

d'una dècada fins ahir mateix. “És una administració que no costa un euro més al ciutadà i que ara està consolidada, triplicada i amb més personalitat”, va descriure Balmón. “Això és un exemple de com es fan les coses”, va afegir.

LA FEINA DELS AJUNTAMENTS

La serenor en política i la feina en silenci va amarrar el discurs de l'alcalde al llarg de l'acte. I ho va tornar a posar de manifest quan va entrar a valorar l'anunci que l'AMB, que ell mateix, havia fet unes hores abans sobre un projecte d'inversions de fins a 500 milions d'euros per impulsar tot l'àmbit del Besòs. “No volem estigmatitzar cap territori, volem identificar les necessitats i actuar-hi”, va destacar Balmón.

I si la serenor i la feina pas a pas van ocupar la primera part de la

una part de l'acció, però ja hi actuen els ajuntaments”, va assenyalar Balmón, que va remarcar que “als municipis es fan moltes coses”. En aquest punt, i preguntat sobre la relació de la capital, Barcelona, amb les localitats dels voltants, Balmón va ser molt clar. “A diferència de la ciutat central, nosaltres —els municipis— no donem lliçons ni ens empoderem en la supèrbia, fem xino-xano”, va etzibar el batlle, que va voler tancar aquesta idea amb una característica *finenza*: “Davant de l'aristocràcia, el poble es rebel·la”.

EL DEBAT DE LA SEGURETAT

Un altre dels grans temes tractats a la conferència va ser la seguretat. En aquest sentit, Balmón va afirmar que la seguretat a l'àrea metropolitana “té bona salut”, i va diferenciar les dades delinqüencials de la percepció d'inseguretat que poden tenir alguns veïns. “Això és evident”, va assegurar en referència a aquesta percepció. És per aquesta raó que fa mesos va anunciar l'im-

litana ni l'augment dels agents a peu de carrer.

De fet, Balmón va posar el focus en accions concretes, com ara incrementar la il·luminació als carrers, una mesura que les dones “valoren molt positivament”. En aquesta línia també es mou la creació del cos de serenos, que va posar fa un temps en marxa l'Ajuntament de Cornellà, entre altres municipis metropolitans, i que també és molt ben valorat pels veïns, segons va afirmar l'alcalde Balmón.

CORNELLÀ COM A EXEMPLE

Ja entrats en matèria cornellanenca, Balmón va reivindicar la feina de renaturalització de la ciutat, a través del projecte Cornellà Natura i la seva aposta pels eixos verds. En aquest sentit, el batlle va recordar que en el darrer Ple es va aprovar un pla especial per combatre els efectes de l'escalfament global, i va destacar que hi ha iniciatives sobre la taula per reduir el trànsit rodat, com ara tancar certs barris de la ciutat a la circulació a partir de les vuit del vespre a través d'un sistema tecnològic que ja s'ha provat amb èxit. Amb tot, Balmón va reivindicar el paper de Cornellà com una ciutat que pot exportar la idea de “sumar”.

Finalment, l'alcalde va voler agrair la tasca de l'oposició municipal a Cornellà, que tal com va dir “ha col·laborat” en tots aquests projectes. “La política municipal és proximitat”, va concloure.

trobada, la reivindicació de la feina dels ajuntaments va passar a primera línia un cop va opinar sobre el pla d'impuls a l'àmbit del Besòs. “L'AMB acompanya i lidera

puls d'un sistema integral de seguretat a la metròpoli, basat en les noves tecnologies i que, tal com va tornar a deixar clar ahir, no implica la creació d'una policia metropo-

L'actual portaveu del PP al Ple, Sonia Esplugas, ha estat reelegida com a candidata a l'alcaldia de la formació conservadora. És la tercera campanya electoral que afrontarà Esplugas com a candidata i el seu objectiu és millorar els resultats del 2019.

El Mobile promet portar a la ciutat més de 80.000 visitants

» Hoffman augura que el congrés tindrà un impacte de 350 milions

» La Fira acull l'ISE, la cita més important del sector audiovisual

FIRA ▶ Els congressos de la Fira Gran Via agafen volada un cop superada la pandèmia. De fet, el Mobile World Congress (MWC), que se celebrarà del 27 de febrer al 2 de març, espera rebre més de 80.000 visitants a la ciutat, segons va dir en roda de premsa el conseller delegat de GSMA, empresa organitzadora, John Hoffman. "No recuperarem els nivells prepandèmia, però quasi", va afegir el també fill adoptiu de l'Hospitalet.

D'aquesta manera, Hoffman espera superar la xifra de visitants de l'any passat, que va ser de poc més de 60.000, i avançar cap als números anteriors a la covid, quan se superaven els 100.000 congressistes.

Aquesta represa de la normalitat al calendari de congressos de la Fira es va confirmar amb l'Integrated Systems Europe (ISE), la trobada de l'àmbit audiovisual més important de tot

Dues visitants a l'entrada del Mobile l'any passat. Foto: Lluís Siblis/ACN

el món, que al tancament d'aquesta edició apuntava als 70.000 visitants, 30.000 més que l'any passat, quan encara cuejaven els efectes i les restriccions de la pandèmia.

Amb tot, l'impacte d'aquest tipus d'esdeveniments sol passar per alt al veïnat. Hoffman, de fet,

augura que l'impacte econòmic del Mobile serà de 350 milions, cosa que beneficiarà els hotels i una part de l'hostaleria. Sigui com sigui, en el marc del congrés de mòbil l'Ajuntament tornarà a organitzar activitats vinculades, com ara el tradicional espai gastronòmic per als congressistes.

Foto: PAH

La PAH irromp en un banc per reclamar lloguers socials

HABITATGE ▶ Activistes de la PAH de l'Hospitalet i de Barcelona van irrompre l'1 de febrer de manera pacífica a la sucursal de CaixaBank de la plaça de l'Ajuntament per denunciar els casos de la Djamila i la Rosario, les quals viuen en habitatges de l'empresa Coral Homes, que ha comprat molts pisos que pertanyien a bancs. A la Djamila, per no poder pagar la hipoteca arran de la crisi del 2008, li van embargar el pis,

mentre que la Rosario n'ocupa un en precari des de fa vuit anys. La plataforma reclama un lloguer social per a les dues.

L'acció va durar al voltant de dues hores i, malgrat que hi va haver moments de tensió i va ser necessària la mediació d'agents dels Mossos, finalment les afectades van aconseguir una reunió el dia 8 de febrer amb el director de l'oficina, el cap de zona del banc i un representant de Coral Homes.

La inseguretat és la principal preocupació per a mitja ciutat

ESTADÍSTIQUES ▶ Segons el Baròmetre d'opinió de l'Ajuntament, el 46% dels veïns considera que la inseguretat és el principal problema de la ciutat. Aquesta xifra ha crescut respecte de l'any passat, quan era del 42%, segurament esperonada pels discursos d'alguns partits polítics i mitjans de comunicació que n'han fet bandera. En aquesta línia, el 92% dels hospitalencs creu necessari que es millori la il·luminació dels carrers, mentre que 89% reclama accions educatives a peu de car-

rer per millorar la convivència. Tot i que també és cert que el 89% dels veïns volen que hi hagi més policia al carrer. Així i tot, segons dades municipals publicades per LH Digital, les queixes relacionades amb la convivència i el civisme han disminuït un 19% l'últim any.

Per altra banda, i relacionat amb la seguretat, les últimes setmanes s'han tornat a produir robatoris a escoles de la ciutat, com ara la Prat de la Manta o la Frederic Mistral, que s'afegeixen a la llista de centres afectats.

La reforma de la plaça de la Bòbila arrencarà a l'estiu

La plaça de la Bòbila és una zona molt transitada. Foto: Arxiu

URBANISME ▶ Aprofitant la inauguració del nou Mercat de Can Vidalet i la retirada de la carpa provisional on hi havia els paradistes, la plaça de la Bòbila serà objecte de reforma a partir de l'estiu. El projecte, impulsat per l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) amb 3,1 milions d'euros de pressupost, pretén reordenar els usos d'un espai fronterer entre l'Hospitalet i Esplugues que és utilitzat diàriament per centenars de persones.

Per tot plegat, l'objectiu de les obres, que està previst que co-

mencin el juliol, és habilitar una zona de 5.000 metres quadrats per als ciutadans i dotar-la d'espai verd per crear racons d'ombra per combatre les altes temperatures de l'estiu.

Tanmateix, el projecte de l'AMB no es queda aquí, ja que té previst reurbanitzar l'avinguda Severo Ochoa per facilitar la mobilitat dels veïns i evitar que hi hagi una saturació de vehicles aparcats als laterals. Està previst que aviat l'Ajuntament es reunirà amb els veïns de la zona per explicar-los el projecte.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Neix la federació LGTBIQ+ de l'Hospitalet: "La unió fa la força"

Francisco J. Rodríguez
L'HOSPITALET

Avançar en la "normalització i visibilitat" del col·lectiu LGTBIQ+. Combatre l'homofòbia. Donar aixopluc a tot aquell que estigui passant un moment delicat. Són tres dels pilars de la nova federació LGTBIQ+ de l'Hospitalet, anomenada L'H Id-entitat.

La posada de llarg del col·lectiu va tenir lloc el passat 3 de febrer amb un acte en el seu nou local del carrer Onze de setembre. Un primer pas que dona el tret de sortida a un programa d'activitats molt intens pel que fa a la feina en favor del col·lectiu LGTBIQ+. "Volem ser el paraigua on s'aixopluguin la resta d'entitats del col·lectiu", expressa el president de la federació, Albert Castro, que al seu torn és membre d'una de les entitats que la formen, G'H. Aquesta va néixer el 1999 amb un "marcat caràcter social", tal com descriu l'actual presidenta, Cati Tomé. Entre altres, l'associació lluita pels drets del col·lectiu.

L'altra entitat que conforma la flamant federació és Ac Bigayles, que des del 2007 porta a

Nou pas per normalitzar el col·lectiu LGTBIQ+ a la ciutat. Foto: Arxiu

terme una tasca eminentment cultural, sense oblidar la feina social i de solidaritat. Sense anar més lluny, col·laboren en la recollida d'aliments amb la Creu Roja i lliuren premis de reconeixement cultural a persones de la ciutat que s'hagin destacat en algun àmbit.

"La federació ajuda a fer més grans les entitats", assegura Francky Ruiz, president d'Ac Bigayles. De fet, tant ell com Tomé i Castro, obren la porta a la resta d'entitats LGTBIQ+ de la ciutat perquè s'hi adhereixin. "La unió fa la força", destaca Castro. Però, a part d'impulsar-les, la federació vol ser una eina per mi-

llorar-ne la gestió i l'organització, tal com assenyala Tomé. Ruiz hi coincideix, i celebra que d'aquesta manera hi haurà més força a l'hora de difondre nous projectes i activitats. "Hi guanyarem tots", afegeix.

Amb tot, la federació bascula al voltant de tres potes rellevants, com són un servei d'orientació psicològica, un altre d'assessoria legal i un tercer de *coaching* emocional. A més, de cara al juny tenen previst organitzar la Setmana Cultural de l'Orgull, amb actes diversos, exposicions i tallers. Tot plegat per espantar la discriminació, la violència i els prejudicis.

Aliança a tres bandes per l'alfabetització digital

BENESTAR SOCIAL ▶ L'Ajuntament s'ha aliat amb Aigües de Barcelona, la Diputació i l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet per reforçar les polítiques relacionades amb l'alfabetització digital i l'accés a les noves tecnologies. Serà possible gràcies a un acord que s'emmarca en el projecte d'intervenció social 'Barris i comunitats: motors de transformació social', de la Diputació, i a *Territori social*, d'Aigües de Barcelona.

En concret, l'aliança estableix potenciar dues iniciatives als barris de les Planes i del Fondo, a Santa Coloma. En el cas del barri hospitalenc, l'acord contempla reforçar i ampliar el punt TIC dels Blocs Florida, ubicat al centre municipal Ana Díaz Rico.

Aquesta iniciativa, que el 2022 va atendre més de 4.000 veïns del barri, dona suport a l'hora de fer tràmits per internet. Ho fan joves formats prèviament en competències digitals que posen a l'abast de la comunitat el seu coneixement. El projecte pretén millorar la qualitat de vida dels veïns i fomentar la cohesió comunitària.

La presentació de l'aliança va tenir lloc l'1 de febrer a la seu de la Diputació de Barcelona, de la que n'és presidenta l'alcaldesa, Núria Marín, que va estar acompanyada per l'alcaldesa de Santa Coloma, Núria Parlón; de l'alcaldesa de Sant Boi i diputada d'Igualtat a l'ens provincial, Lluïsa Moret, i de Felipe Campos, conseller delegat d'Aigües de Barcelona.

Escenificació de l'aliança a la seu de la Diputació. Foto: Ajuntament

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat   grup comunicació21   el diari metropolità

A la regió metropolitana, el consum de cocaïna està associat a la festa més que no pas a les feines estressants. Foto: Mossos d'Esquadra

El dia que els investigadors van analitzar dotze lavabos del Parlament britànic, es van trobar una sorpresa. En onze –entre els quals un de proper al despatx del primer ministre d'aleshores, Boris Johnson– hi havia traces de cocaïna. També es van trobar rastres d'aquesta substància prohibida als lavabos que feien servir els periodistes. La investigació, publicada a finals del 2021 pel diari *The Sunday Times*, va posar en evidència una realitat que feia temps que se sabia als passadissos de Westminster: la cocaïna és una droga d'ús comú a la política. Alhora, aquell descobriment va obligar el president de la cambra, Lindsay Hoyle, a posar-se en contacte amb la policia metropolitana de Londres perquè iniciés una investigació.

Els fets, que van avergonyir la política britànica, també són una mostra de com funciona el consum de la cocaïna, i per extensió el seu comerç, i la manera com les autoritats persegueixen la seva distribució. A diferència d'altres substàncies associades a la marginalitat, com podrien ser l'heroïna o la metamfetamina, als països rics aquesta droga té a veure amb les altes esferes. Segons explica Mireia Ventura, de l'ONG dedicada a l'anàlisi química de drogues Energy Control, "la cocaïna es relaciona amb les classes socials altes". "No és com l'*speed*, que produeix un efecte similar però val 20 euros el gram, sinó que és cara i no tothom pot comprar-la", afegeix. En la mateixa línia s'expressa l'agent i portaveu del sindicat dels Mossos d'Esquadra USPAC Albert Palacios quan diu que els consumidors d'aquest producte poden ser "jutges, advocats, empresaris... De fet, tothom".

A banda, la cocaïna, tot i que no acostuma a obrir telenotícies ni a ocupar el debat públic, és una droga molt present a la nostra societat. De fet, podem afirmar que la posició tant de Barcelona com de la metròpoli en el mercat global d'aquesta substància és cabdal. La regió és una de les capitals mundials de la cocaïna.

EPICENTRE CONTINENTAL

L'any 2017, la metròpoli de Barcelona es va convertir, per davant de Zuric i d'Anvers, en la regió europea on més cocaïna es consumia. Així ho va determinar una investigació de l'European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction (EMCDDA), en què s'anàlitzava la presència d'aquesta substància a les aigües residuals de la depuradora del Baix Llobregat. L'equipament dona servei a part de Barcelona i Sant Just i a tot Cornellà, el Prat, Esplugues, l'Hospitalet, Sant Joan Despí, Sant Boi i Santa Coloma de Cervelló. El dia que més es consumia era dissabte i el que menys, dimecres.

En la darrera anàlisi de l'EMCDDA, la metròpoli ja no ocupava la primera posició a la llista. El 2021, la capital catalana i la seva rodalia van ser la vuitena re-

Capital europea de la droga silenciosa

Barcelona i la seva àrea metropolitana es van convertir l'any 2017 en la primera regió de tota Europa en presència de cocaïna a les aigües residuals. Avui el territori ha perdut aquest dubtós honor. Com ha afectat la pandèmia el mercat d'aquesta substància il·legal? Quin paper té la metròpoli en la distribució continental?

gió del continent en consum de cocaïna i, encara que dimecres continuava sent el dia en què menys restes es trobaven a l'aigua, el dia de més consum era diumenge. Si guí com sigui, al territori el seu ús és molt elevat, i a diferència de centres empresarials com Zuric, Basilea o Brussel·les, en els quals durant la setmana hi ha un fort consum, a casa nostra la presència de cocaïna a la depuradora es dispara el cap de setmana.

"Les persones que arriben al

nostre servei d'anàlisi normalment utilitzen la cocaïna de forma recreativa", explica Ventura. "Veiem gent que la pren per jugar al pòquer o a les cartes en general", afegeix. Així, tot i que de vegades s'associa a les feines estressants, en el cas de la metròpoli la substància està emparentada amb la festa. "Hi ha qui l'utilitza com un estimulante de curta durada per gestionar la part depressora de l'alcohol, per això és una droga que està associada al turisme de bor-

ratxera: permet sortir de nit durant dies seguits i continuar bevent", assegura Ventura. Aquest fet explicaria la davallada del consum de la substància al territori metropolità entre el 2017 i el 2021. Amb la pandèmia va caure l'arribada de turistes i, per tant, l'ús de la substància en el seu vessant festiu.

Tanmateix, segons l'integran d'Energy Control, el turístic no és l'únic tipus de consum. "La cocaïna s'adapta a gairebé tots els contextos, perquè el seu efecte no

és tan visible com el d'altres drogues. És a dir, pots anar a la feina si t'has fet una ratlla", diu per afegir que "és una substància silenciosa". A més, en paraules de Ventura, agrada més als homes. "És una droga que promou la seguretat, que et fa sentir gran. Per això el problema és quan enganxa algú amb l'autoestima baixa o una persona addicta a la feina", afirma. En aquest cas, un ús diari pot derivar en problemes cardiovasculars greus.

Així es compra

● Des del diari *Línia* hem intentat posar-nos en contacte amb un traficant de cocaïna per entendre com funciona la distribució d'aquesta substància. A través de l'aplicació Telegram, vam buscar grups que es ventaven de vendre armes i drogues. En aquesta xarxa no n'hi ha pocs. Tot i que no teníem gaires esperances que l'administrador d'un d'aquests grups ens respongués, un ho va fer. En un principi semblava que hi podríem parlar. "El temps són diners i jo guanyo entre 1.500 i 5.000 euros en 10 minuts; quant pagareu pel meu

parlat amb el Dídac, que va iniciar-se en el consum de cocaïna quan tenia 20 anys i que ara en té més de 40, perquè ens detallí com compra la droga. "El contacte d'un camell és molt fàcil d'aconseguir sempre que ho facis a través d'altres persones que consumeixen", afirma. "És tan senzill com escriure un missatge de WhatsApp i dir que vens de part d'algú", afirma per afegir que alguns venedors prefereixen els SMS per seguretat. Un cop establert el contacte, relata el Dídac, el venedor pregunta "quant es vol" per referir-se als grams de cocaïna. "Fa temps,

"T'obren la porta i veus els seus dos fills corrent pel saló... Et porten a la cuina, on tenen un pot de ColaCao i 50 grams de cocaïna a dins"

temps?", va deixar-nos anar. "Jo escullo el lloc per a l'entrevista, no vosaltres", va afegir quan vam dir-li que seria una conversa telefònica i que no li pagaríem res. Finalment, el traficant va declinar la nostra oferta.

Segons l'Oficina de Nacions Unides contra la Droga i el Delicte (UNODC), des de la pandèmia ha augmentat la venda de drogues a través de les xarxes, però és molt probable que el traficant amb el qual vam parlar fos un fanfarró. "Moltes de les operacions d'aquesta mena es fan amb criptomonedes i és difícil rastrejar-les", explica el mossos Albert Palacios, sorprès per l'actitud del nostre contacte.

Més enllà d'això, des del diari hem

tenia un camell que em preguntava quants pantalons volia... És bastant sospitós que algú a les tres de la matinada et parli de pantalons", diu rient. Els venedors prefereixen anar a casa del consumidor, perquè al carrer hi ha càmeres. "Res de parcs ni cantonades", explica. També venen en cotxe. "Hi pugues, fan una volta, et donen la droga i et deixen en un altre punt", relata.

Tot i que no és habitual, ell ha pogut anar al pis d'algun dels seus venedors de confiança i l'escena està lluny de les pel·lícules de gàngsters. "T'obren la porta i veus els seus dos fills corrent pel saló... Et porten a la cuina, on tenen un pot de ColaCao i 50 grams de cocaïna a dins", conclou.

PER QUÈ LA METRÒPOLI?

L'Estat espanyol és el desè país del món on més cocaïna hi ha i, per darrere de Bèlgica i dels Països Baixos, el tercer d'Europa. Alhora, Barcelona és un dels principals ports d'entrada d'aquesta droga al continent. Així ho confirma un estudi de l'Oficina de Nacions Unides contra la Droga i el Delicte (UNODC), que assegura que, de cada 100 quilos d'aquesta droga al món, quasi tres són a l'Estat. És una xifra notable si tenim en compte que el 41% de la cocaïna és a Colòmbia, l'11% als Estats Units i vora el 6% a l'Equador i al Brasil, respectivament.

El professor de Fenomenologia Criminal Ricardo Magaz alerta que "Espanya rep droga de tot el món que s'introdueix per Galícia, Algesires, València i Barcelona". De fet, durant l'any 2020, segons l'UNODC, la policia va confiscar més de 3.000 quilos de cocaïna a la metròpoli. Sense anar més lluny, el passat 31 de gener se'n van intervenir 1.340 al Port de Barcelona camuflats en un carregament de cacau provinent de l'Equador. El maig del 2022 van ser 1.500 els quilos intervinguts que venien del Panamà. Són dues de les operacions en les quals se n'ha trobat més en la darrera dècada.

Montserrat Iglesias-Lucía, directora de l'Escola de Prevenció i Seguretat Integral de la UAB, aprofundeix en la idea i assegura que "Barcelona és estratègica per al tràfic de cocaïna, perquè a més de les vies d'accés aèries i terrestres, té la marítima". "Això fa que sigui un port d'entrada de la droga, tant per abastir la ciutat com per a la resta d'Europa", afegeix. Per la seva banda, Magaz afirma que normalment la droga ve en els contenidors de vaixells de càrrega o en embarcacions dels mateixos narcotraficants. En el primer cas, els delinqüents subornen treballadors del port perquè facin com qui no ho veu quan algú va a buscar el contenidor amb la droga. "És el que s'anomena tècnica del ganxo cec", afirma Magaz. En un port com el de Barcelona, en el qual cada any arriben 3,3 milions de contenidors, és quasi impossible detectar les entrades il·legals.

Alhora, l'Estat espanyol, els Països Baixos i Bèlgica són els centres de distribució d'aquesta droga. L'Europol diu que en el cas estatal això té a veure amb la proximitat històrica i lingüística amb Llatinoamèrica i amb la reconversió de les rutes utilitzades per al tràfic d'haixix amb el nord d'Àfrica per moure la cocaïna.

A diferència d'altres drogues com l'heroïna o la metamfetamina, la cocaïna és una substància de preu elevat relacionada amb les classes socials altes

Els sindicats dels Mossos d'Esquadra denuncien que els caps del cos policial no fan esforços per perseguir el tràfic de cocaïna perquè donen pocs resultats mediàtics

UN MERCAT AMB MÚSCUL

Quan va esclatar la pandèmia i es van establir confinaments, a Energy Control va haver-hi preocupació. Pensaven que hi hauria menys circulació de droga i, per tant, més adulteració i més riscos per a la salut dels consumidors. No va ser així. "El 2018 i el 2019 hi va haver més o menys el doble de producció de cocaïna a Colòmbia, i la droga que arribava a casa nostra era més pura", explica Ventura. Això, sumat a la crisi pel coronavirus, feia preveure problemes en les vies de subministrament, però l'organització va veure que "els productors i les rutes de distribució són molt resistents i no han hagut de rebaixar la puresa de la cocaïna".

El preu d'aquesta substància també mostra com és d'imperforable el mercat de la droga. Segons dades d'Eurostat, el gram de cocaïna que es ven al carrer ronda els 60 euros de mitjana, un dels preus més baixos dels darrers 30 anys. També un dels preus més baixos de tota Europa. Dit d'una altra manera, el preu de la droga no va patir cap efecte per la pandèmia, com tampoc es veu afectat per la inflació o per la geopolítica.

Tot això preocupa Palacios, que considera que la presència d'a-

questa droga a Catalunya és cada vegada més gran. "El perill és que es tracta d'una substància que dona molts diners, i les màfies, quan s'enriqueixen, compren armes de foc per protegir-se", diu. Per contra, lamenta, els recursos que es destinen a perseguir la distribució de cocaïna van a la baixa. "A diferència de la marihuana, que genera olor i malestar, o els narcopisos, que van associats a la marginalitat, la cocaïna és una droga que no encén les alarmes i, per aquest motiu, els caps dels Mossos no hi posen recursos", afirma. A més, per perseguir-la calen molts recursos, com agents a peu de carrer que puguin obtenir informació en bars o fer escoltes telefòniques. "Sis mesos d'investigació acaben amb dos detinguts i només mig quilo de cocaïna", explica. "Els caps es guien per les estadístiques i no volen dedicar recursos a una feina que dona pocs resultats mediàtics", denuncia. "Si es fes una investigació com la que es va fer al Parlament britànic, s'ho prendrien més seriosament", sentència.

Un reportatge
d'Albert
Alexandre

Els alumnes de la llar d'infants La Casa dels Arbres, afectada per un incendi en un aparcament de l'avinguda del Carrilet a mitjans de mes, han pogut tornar a fer classe al centre. L'incendi no va causar ferits, però va obligar a evacuar una vuitantena de veïns.

Porten a la Fiscalia la cessió de l'Albert Germans a Renfe

SANT JOSEP ▶ La formació Alternativa d'Esquerres ha portat davant l'oficina d'atenció ciutadana de la Fiscalia la cessió per part de l'Ajuntament a Renfe de l'antiga fàbrica Albert Germans, de Sant Josep, per fer-hi una escola de formació. L'agrupació política vol que el ministeri fiscal investigui aquesta decisió per comprovar si hi ha cap "acció punible", com ara "prevariació, conflicte d'interessos o tràfic d'influències".

D'aquesta manera es fa un pas més en el litigi entre els col·lectius que defensen que l'antiga fàbrica s'obri al veïnat i el consistori, que vol fer-hi aquest centre de formació vinculat a l'empresa ferroviària. En el seu moment, fonts municipals van confirmar que Renfe s'encarregaria de restaurar l'immo-ble perquè es convertís en un "dinamitzador" de l'entorn. En aquesta línia, l'Ajuntament té previst obrir la immensa zona verda del recinte per a l'ús veïnal. Tanmateix, a l'agost de l'any

Interior de la fàbrica, actualment ocupada. Foto: Línia L'H

passat el grup Nabat va ocupar la fàbrica per fer-hi un centre social ocupat (CSO) obert a les entitats socials de la ciutat, cosa que complica l'operació.

"NO COBREIX NECESSITATS"

Sigui com sigui, el projecte municipal no convenç Alternativa d'Esquerres, que considera que cedir edificis a grans empreses -posen d'exemple l'edifici dels antics jutjats, cedit a Planeta, o el solar del Bellvitge on s'instal·la el Cirque du Soleil- "no cobreix cap

necessitat per a les veïnes i veïns". A més, afirmen que l'actual regidor del Districte, José Antonio Martín, va treballar a Renfe durant molts anys i que la cessió a l'empresa es va anunciar poc després del seu nomenament, en substitució de Cristian Alcázar, que va dimitir per la seva implicació en el presumpte cas de corrupció del Consell Esportiu. Preguntes per Línia L'H, fonts municipals han evitat fer cap valoració de la qüestió, a l'espera del que digui la Fiscalia.

L'Oncle Jack es traspassa: "Ara és temps de canvis"

COMIAT ▶ El mític bar musical L'Oncle Jack es traspassarà. Així ho han anunciat la Dolors i el Jaume, els propietaris que van obrir-lo el 1989 i que el 1996 el van convertir en l'únic museu-bar d'Europa dedicat al Jack Daniels. "És ara quan ha arribat el moment de fer un pas al costat", han expressat els propietaris, que tenen la intenció de traspassar el local al llarg d'aquest any, "sense presses".

El que sí que han assegurat és que intentaran trobar algú que continuï celebrant concerts en directe. I és que aquest local ofereix música des de fa prop de

dues dècades. Més de 120 concerts a l'any ho testimonien. De fet, aquests espectacles han servit perquè molts artistes posessin en marxa les seves carreres musicals. "Grans músics i bons amics", tal com els descriuen la Dolors i el Jaume, que agraeixen les mostres d'estima que han rebut des dels inicis. "Això és una cosa que sempre us haurem d'agrair a tots els músics", afegeixen els propietaris.

Per tot plegat, els pròxims mesos la sala acollirà concerts de comiat. "Han estat 33 anys i els hem gaudit molt, però ara és temps de canvis", argumenten.

La Dolors i el Jaume (dreta) amb Pancho Varona i Dani Flaco. Foto: OJ

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Ayuda
en Acción

L'escola Ernest Lluch de l'Hospitalet de Llobregat estrena nou edifici

» La Generalitat de Catalunya ha invertit gairebé quatre milions d'euros en la construcció d'aquest nou immoble, que posa fi als mòduls prefabricats

► Els nens i nenes de l'escola Ernest Lluch de l'Hospitalet de Llobregat han estrenat nou edifici escolar. El Departament d'Educació ha invertit prop de quatre milions d'euros en la construcció de l'immoble, situat al districte de Collblanc i La Torrassa. El nou equipament dona resposta a una reivindicació de la comunitat educativa del centre, que des de la seva creació, l'any 2011, i fins al curs passat va ocupar mòduls prefabricats.

La nova escola acull aquest curs 290 alumnes d'entre infantil 3 i 6è de primària. Disposa de dos edificis, un de planta baixa i l'altre de tres plantes, amb una superfície de prop de 2.800 metres quadrats. Les noves instal·lacions compten amb menjador, patis d'infantil, esportiu i no esportiu, una biblioteca, gimnàs, aules d'infantil, despatxos i sala de psicomotricitat, entre d'altres.

A la primera planta es desenvolupa tot el programa d'educació infantil, amb les tres aules corresponents a cadascun dels cursos, l'aula de tutoria, un despatx i la sala de psicomotricitat. A la segona i la tercera planta s'hi troben les aules per a l'ensenyament d'educació primària, amb cinc aules per planta, i diferents aules complementàries.

PROGRAMES ARTÍSTICS I D'INNOVACIÓ EDUCATIVA

L'escola Ernest Lluch actualment té una línia d'educació infantil i primària, tot i que en alguns cursos hi ha dues línies. El centre participa en programes d'innovació educativa com ara la xarxa de competències bàsiques o la Plataforma petits talents científics. També compta amb un projecte artístic propi des del curs 2016-2017, el "Brass-Band", en col·laboració amb l'Escola Municipal de Música i Centre de les Arts (EMMCA) de la ciutat.

La nova escola Ernest Lluch compta amb una superfície de prop de 2.800 metres quadrats. Foto: Departament d'Educació

La nova escola acull aquest curs 290 alumnes d'entre infantil 3 i 6è de primària. Foto: Departament d'Educació

L'Ajuntament ha posat en marxa l'illa de vianants al voltant del mercat, que ha de regular l'entrada de vehicles en la zona delimitada pels carrers Santa Eulàlia, Comerç, Jacint Verdaguer i l'avinguda del Carrilet. La voluntat és reduir el trànsit rodat.

L'esperat Pla de biblioteques es presentarà a finals de mes

CULTURA ▶ El regidor de Cultura i de Santa Eulàlia, David Quirós, va informar al Ple que cap a finals de febrer tenen previst presentar el nou Pla de biblioteques, un document que ha de marcar les necessitats d'aquests equipaments culturals a la ciutat. Ho va dir en resposta a una moció de L'Hospitalet En Comú Podem, reclamant una revisió del pla antic i reivindicant la reobertura de la biblioteca de Santa Eulàlia, tancada el 2021, en un altre edifici.

Sobre aquesta qüestió, Quirós va expressar que serà aquest pla, elaborat amb els tècnics de la Diputació, qui marqui si és necessari reobrir la biblioteca de Santa Eulàlia. Per aquesta raó, va argumentar el regidor socialista, no s'ha reunit amb els agents que reivindiquen la reubicació d'aquest equipament, com ara l'associació de veïns Som Santa Eulàlia, que n'ha fet bandera.

Protestes pel tancament de la biblioteca el març del 2021. Foto: Junts

A més, la mateixa Marín, en acabar el debat de la moció, va reiterar que no s'han plantejat reobrir la biblioteca de Santa Eulàlia per "prudència", fins que no es presentés el nou document. És més, Marín va reconèixer que el nou pla "probablement doni la raó als veïns que reivindiquen una nova biblioteca", sigui a Santa Eulàlia -com és el cas- o bé a altres barris on el pla assenyala mancances en aquesta matèria,

va remarcar. Un canvi de discurs rellevant, atès que el govern municipal ha defensat en més d'una ocasió que el barri de Santa Eulàlia en té prou amb el bibliomercat, un servei de préstec de llibres que no convenç el veïnat.

Quirós també va excusar el retard del pla per la pandèmia i les noves realitats resultants. Els comuns van celebrar l'anunci, però van retreure a Quirós que no n'informés abans.

El centre cultural durà el nom de José María García-Calvillo

RECORD ▶ José María García-Calvillo va estar molt vinculat a la vida associativa del barri, i és per aquesta raó que la Junta de Govern ha aprovat que el centre cultural de Santa Eulàlia sigui batejat amb el seu nom.

García-Calvillo va morir el 2020 i va destacar per la seva carrera a diferents entitats de Santa Eulàlia. A més de fundar i presidir durant més de 25 anys

Amics de Santa Eulàlia, al llarg de gairebé mig segle va portar a terme una gran tasca al servei de la comunitat. Entre altres, també va ser president de l'Associació Esportiva Centre-Sanfeliu, va participar en els primers consells escolars, va ser impulsor de l'Associació de Pensionistes, de la Coordinadora d'Entitats Andalus i membre de l'Atlético Guimerense i l'Hospitalet Atlètic.

L'acord per al nou edifici de la Paco Candel ultima els detalls

EDUCACIÓ ▶ La signatura definitiva de l'acord entre l'Ajuntament i la Generalitat per tirar endavant el projecte del nou edifici de l'escola Paco Candel és molt a prop. Així ho va explicar el regidor d'Educació, David Quirós, durant el debat d'una moció de LH En Comú i el PSC que reclama activar la cons-

trucció del nou edifici, ja que l'escola fa més d'una dècada que funciona en barracons.

Quirós va informar que, finalment, el departament d'Educació assumeix la inversió de 8,2 milions per fer realitat un edifici molt esperat, tal com va recordar Cristian Gil, president de l'AFA, en una intervenció al Ple.

Mobilitat | Obres per completar la xarxa de carrils bici

L'Ajuntament es gastarà 1,7 milions per completar la xarxa de carrils bici arreu de la ciutat. A Bellvitge i el Gornal està previst la instal·lació de carrils a l'avinguda Amèrica, la rotonda de l'hospital, la Travessia Industrial i els carrers Joncs, Can Trias i Arquímedes.

Bellvitge | El Gornal

L'Hospital lidera el rànquing de trasplantaments renals i de cor

RÈCORD ▶ L'Hospital de Bellvitge va fer durant el 2022 224 trasplantaments de ronyó, 51 de fetge i una vintena de cor. Aquestes dades, facilitades per l'Organització Catalana de Trasplantaments, situen el centre sanitari com el primer en el rànquing renal i coronari al país. De fet, aquestes dades han contribuït a un nou rècord de trasplantaments a Catalunya l'últim any, amb un total de 1.346, un 26% més que l'any anterior.

"Els trasplantaments renals han superat totes les expectatives gràcies a una societat generosa i als valors que faciliten la donació, a més d'una bona organització sanitària", destaca la doctora Anna Manonelles, metgessa del Servei de Nefrologia i coordinadora de trasplantament de donant viu de l'hospital.

I és que una desena dels trasplantaments renals realitzats a Bellvitge es van poder fer gràcies al programa de donant viu creuat, una alternativa crea-

El centre hospitalari és tota una referència en trasplantaments. Foto: HUB

da per a donar resposta a parelles de donant i receptor que són incompatibles.

Per altra banda, Bellvitge és el segon hospital català amb un nombre més elevat de donants de cadàver, 61. En aquest cas, les donacions van ser de donants amb mort encefàlica -el 52%- i amb assistència, és a dir,

amb el cor aturat, el 48% restant. Per tot plegat, aquestes xifres situen l'hospital de Bellvitge com un dels centres líders a tot l'estat en matèria de trasplantaments. Sense anar més lluny, l'any passat aquest centre hospitalari va ser el que més donacions de teixits va aconseguir, amb un total de 351 donants.

Lozano ha estat molt vinculada a Bellvitge. Foto: Arxiu

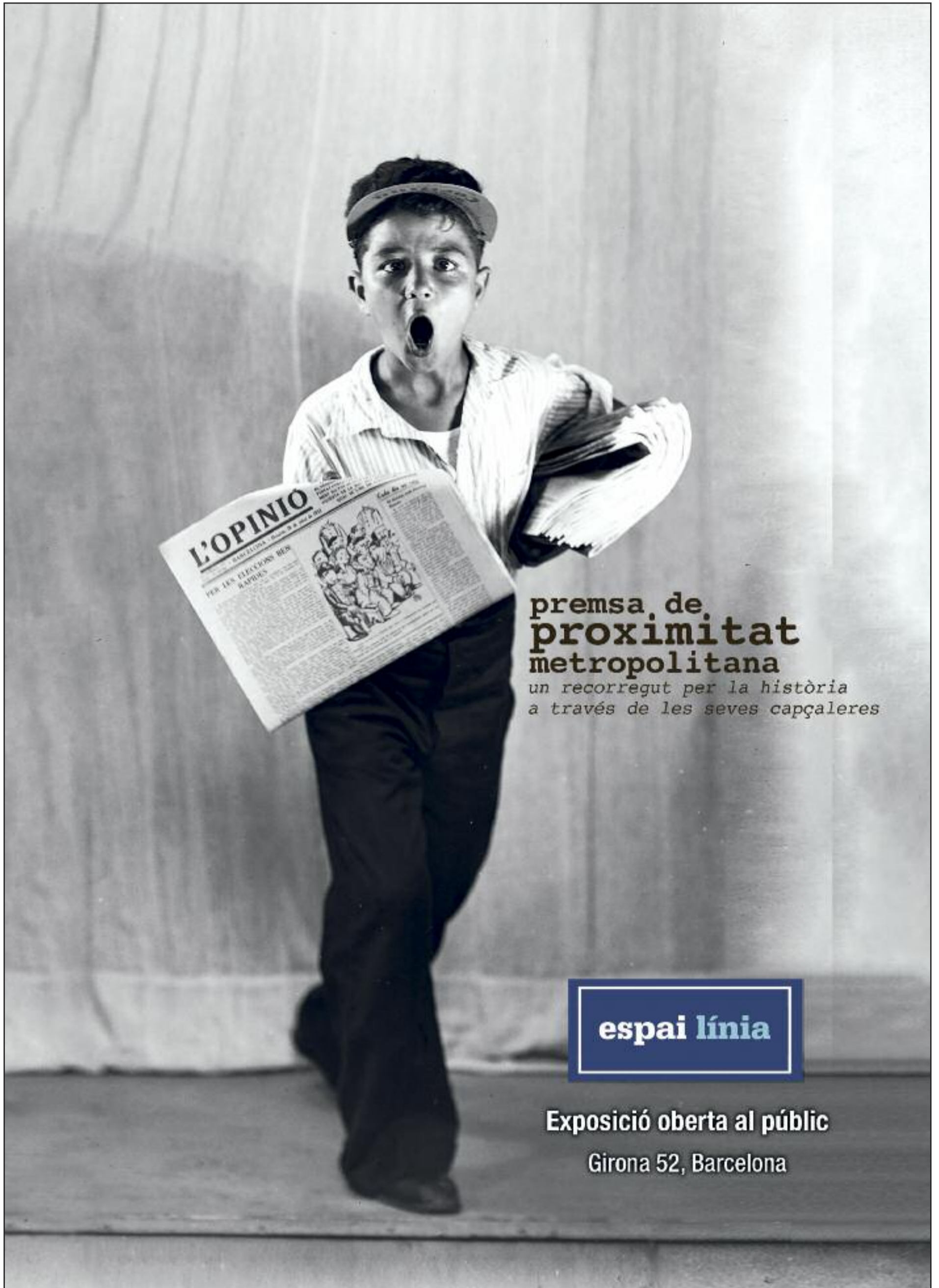
La regidora Lozano entra de diputada al Parlament

POLÍTICA ▶ Núria Lozano, actual regidora d'LH En Comú Podem, entra com a diputada al Parlament en substitució de Marc Parés, que abandona la cambra. La darrera intervenció de Parés, el dijous dia 26 de gener, va venir acompanyada d'un llarg aplaudiment de la resta de diputats com a comiat. Parés tornarà a ser professor a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). L'acta de diputat la va deixar oficialment el 31 de gener.

Per la seva banda, Lozano és advocada i tècnica superior en prevenció de riscos laborals. Molt vinculada històricament a Bellvitge, la també regidora al Ple és professora de matèries jurídiques i ha estat operària a l'automoció durant 12 anys.

A més, és activista sindical de CCOO i participa en xarxes sindicals europees com ara el Fòrum Social Europea. També és membre i coordinadora al Partit de l'Esquerra Europea.

**premsa de
proximitat
metropolitana**
*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

L'escola bressol La Casa de les Flors i Cavall de Cartró, l'entitat gestora, han posat en marxa un sistema per combatre el malbaratament alimentari a l'escola. L'objectiu és fer menús saludables per als infants i conscienciar les famílies.

Els valors de l'holandès volador

» La Fundació Cruyff estrena una Creative Court als Blocs Florida per fomentar la pràctica de l'esport
 » El futbolista Adama Traoré, natural del barri, ha col·laborat en aquest projecte acabat d'inaugurar

Francisco J. Rodríguez
LES PLANES

Els Creative Cruyff Courts són espais urbans que, a través d'una intervenció artística, es converteixen en indrets per fer esport. Els impulsa la Fundació Johan Cruyff, que va crear el primer del món a la ciutat holandesa de Rotterdam. I ara, la fundació acaba d'estrenar-ne el segon, ubicat a la plaça dels Blocs Florida.

Es tracta d'un nou espai, fet en el marc del Pla Integral de les Planes-Blocs Florida, que va ser inaugurat a finals del gener en un acte que va comptar amb la presència de l'alcaldessa, Núria Marín, i la directora de la fundació, Pati Roura. A més, hi van participar alumnes de l'es-

cola Pau Vila, on va estudiar el futbolista Adama Traoré, que ha col·laborat en la iniciativa. Sense anar més lluny, el futbolista protagonitza l'espot de la nova Creative Court de les Planes. En aquest vídeo es veu Traoré corrent i jugant a futbol per diferents racons del barri, tal com feia quan era petit.

L'ESPERIT DEL 14

La inauguració de la Creative Court de les Planes va estar amarada de l'esperit de Cruyff, astre del futbol i un referent pel que fa als valors de l'esport i la superació. De fet, al terra d'aquest espai s'ha fet una intervenció artística amb la qual es dona a conèixer la figura de Cruyff i hi figuren missatges que incideixen en els valors de la pràctica esportiva. Un esperit que, segons va dir Marín, "im-

De petit, Traoré (dreta) jugava a futbol al mateix lloc on ara hi ha la Creative Court. Fotos: Fundació Johan Cruyff

pulsa el Pla Integral". "Vull agrair a la Fundació Johan Cruyff que hagi escollit la ciutat de l'Hospitalet per ubicar el seu segon Creative Court", va afegir Marín, que considera que racons com aquest "milloren la convivència, impulsant la integració i la cohesió social".

A banda, l'artista Kram ha

dibuixat un mural en un dels blocs amb una imatge del mateix Cruyff abraçant un infant. Amb tot, aquesta és la segona intervenció de la Fundació Cruyff al barri, després de la inauguració d'una Cruyff Court a l'avinguda de Catalunya, apadrinada pel futbolista del Barça i natural del barri, Jordi Alba.

Per la seva banda, la fundació, que aquest any instal·larà una Creative Court com la de les Planes a la ciutat de Londres, està enguany d'aniversari, ja que celebra 25 anys promovent valors esportius i recordant aquell futbolista holandès que van veure volar milers de culers al Camp Nou un desembre del 1973.

Successos | Tancada a casa per la seva parella

La Guàrdia Urbana va rescatar el dia 22 de gener una dona que demanava ajuda des d'una finestra a Collblanc. Afirmava que la seva parella l'havia tancat a casa, i els agents van comprovar que tenia lesions. L'home, de 28 anys, va ser detingut.

Collblanc | La Torrassa

Alabart: "Cada rellotge amaga l'essència d'una persona"

Francisco J. Rodríguez
COLLBLANC-LA TORRASSA

A la Rambla Catalana hi ha una rellotgeria que repara i restaura rellotges de tot el món. La regenta Manel Alabart, que acaba de ser guardonat amb el diploma de mestre artesà professional que atorga el Consorci de Comerç i Artesania de la Generalitat. El novembre, a més, va rebre el premi de botiga emblemàtica a la Nit del Comerç de l'Ajuntament.

Línia L'H visita aquesta rellotgeria per conèixer el Manel i el seu fill, el Nacho, amb qui treballa braç a braç en un espai que sembla un laboratori. Mentre parlem, sobre la taula hi ha el model del rellotge Omega que va acompanyar l'home a la Lluna. És del 1968 i un client el vol restaurar. "Ens agrada saber la història que hi ha al darrere de cada rellotge", explica, entusiasmat, el Manel, que recorda una

El Manel revisa un Omega com el que va viatjar a la Lluna. Foto: Línia L'H

ocasió li van portar un rellotge de butxaca amb un forat. L'havia portat l'avi del client en el seu afusellament, durant la guerra, i el rellotge havia aturat la bala letal. "Cadascun d'ells, sigui quin sigui el valor, amaga l'essència d'una persona", continua el Manel.

Li dona la raó el seu fill, el Nacho. Ell és la tercera generació d'un negoci que va posar en marxa l'avi, el pare del Manel, el 1953. Des del 1982 són al local actual de la Torrassa, on són tot un emblema per al barri. De fet, du-

rant l'entrevista no paren d'entrar clients a recollir o entregar un rellotge. "És un hobby que me'l paguen", reconeix el Manel. Tant ell com el Nacho —que des de la Secundària tenia clar que volia ser rellotger com el pare— han rebut formació a Suïssa, el bressol de l'art de mesurar el temps.

A més, el Manel fa de pèrit per als Mossos. Tot plegat converteix Alabart Rellotgers en un referent d'aquesta disciplina que combina l'artesania amb la mecànica avançada.

El pont data de 1935. Foto: Línia L'H

La reforma del Pont d'en Jordà, a l'espera d'Adif

PATRIMONI ▶ La rehabilitació del Pont d'en Jordà és més a prop de començar. A finals del desembre es va aprovar inicialment el projecte de reforma d'aquest element patrimonial, per un pressupost total de 385.000 euros. Aquesta era una reivindicació històrica del veïnat, que veu amb preocupació l'estat actual de la infraestructura, que tot i no córrer perill de caure, presenta mal estat en alguns dels seus elements, els quals, a més, han provocat alguna caiguda.

Des del consistori expliquen que estan a l'espera que Adif faci l'informe de seguretat per poder arrencar amb el procés de licitació i començar les obres.

Amb tot, la preocupació pel patrimoni s'estén ara a la casa Francesc Almirall, a Martí i Julià amb Goya. Es tracta d'un edifici d'estil noucentista que té les hores comptades, segons explica *Districte 7*, ja que la propietat el vol tirar a terra pel seu mal estat, fruit d'anys d'abandonament i un incendi el setembre.

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA* incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, *Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

El conjunt d'Hèctor Simón visitarà el pròxim diumenge 12 de febrer la UE Sants, en partit corresponent a la 21a jornada del grup cinquè de la Tercera RFEF. El CE l'Hospitalet no té més marge d'error per estar als llocs capdavanters de la classificació.

El polifacètic Óscar Cuesta

» Locutor, 'speaker', presentador, tècnic o expert en dades, l'hospitalenc té una visió àmplia del bàsquet
 » "Si no faig les coses al 100%, no les faig o em costarà una barbaritat fer-les", assegura Cuesta

Toni Delgado
CAN SERRA

"Ma mare, la María, recorda que amb 5 anys, quan m'estava recuperant d'una operació a l'hospital, em vaig posar a narrar la final de la Copa del Rei de futbol al llit de l'habitació i que no se m'entenia gens... Res m'apassiona tant com narrar un matx", confessa el periodista esportiu Óscar Cuesta (l'Hospitalet de Llobregat, 1976).

El seu "iDime que no estoy soñando!", en un Unicaja-Real Madrid, és un lema de la passió. "Allò va ser l'histrionisme portat a l'extrem. És el meu partit amb més repercussió, però abans i després n'hi ha hagut molts més que també he gaudit molt. Tenia la llibertat d'explicar el món i el bàsquet a la meua manera, i transmetia emocions", enraona.

Cuesta sempre ha estat inquiet i creatiu, i de petit organitzava Jocs Olímpics amb les seves amistats del carrer Peñíscola, al barri de Can Serra. "Fèiem competicions de tota mena i teníem el nostre rànquing ATP en el tennis. Ens buscàvem la vida per xalar del nostre increïble món esportiu", recorda, orgullós.

El bàsquet ha estat un "amor lent" per a l'hospitalenc. Se'n va enamorar amb els amics a l'INS Torras i Bages, i després del seu desamor pel futbol. "Jo era un llançador no ficador molt intens i molt dolent que pensava que el col·lectiu arbitral estava en contra meua", recorda.

Va ser a la banqueta, com a entrenador, quan va adonar-se

que aquells pensaments eren "bajanades". No ho va fer encara a l'APADA Sagrat Cor, de Santa Coloma de Gramenet, on va viure els seus dos primers cursos com a tècnic del cadet i del júnior masculí: "No sabia res i pensava que deixant-m'hi la pell ho guanyariem tot, però perdiem la majoria de partits de pallissa i em cabrejava perquè no ho entenia".

La seva primera experiència al bàsquet femení seria a l'AECS Hospitalet, futur CEJ l'Hospitalet, "una etapa molt intensa" on tenien "moltes ganes" de menjar-se el món i on va "descobrir com és d'agraït entrenar grups femenins". Mentre que al cadet del Bàsquet Femení Cornellà va comprovar que la seva "idea" de bàsquet era diferent que la de l'entitat.

ADRI ALONSO

Al Basket Almeda va conèixer Adri Alonso, "la millor persona del món" i de qui va ser ajudant a l'infantil masculí i, més endavant, també al júnior masculí del CB Cornellà, que va exigir al Barça fins a la pròrroga a la Final a Quatre del campionat de Catalunya i es va quedar a dos tirs lliures d'eliminar-lo i jugar el campionat d'Espanya. "L'Adri em va ensenyar a gestionar un equip i la pressió, i a no considerar-me inferior a ningú", apunta.

Ser ajudant de Joan Carles Díez al Lima Horta Bàsquet, a Lliga Femenina 2, el va ajudar a planificar un curs i els entrenaments, i li va fer entendre que cada grup i cada membre d'aquest són diferents: "Aconseguir que les voluntats en un

Óscar Cuesta com a speaker d'El Basket es Vida. Foto: Eva Benito

equip vagin pel mateix camí és un repte apassionant. Quan tens al grup, tot flueix, però el procés és llarg i complex".

Sempre tindrà "al cor" la generació del 95 del CEJ l'Hospitalet, que li va canviar la mirada com a tècnic. "Fins aquell moment havia estat un sergent i els meus ajudants em van fer veure que elles no estaven acostumades a aquella manera de fer i que les podia cremar. Abaixant el to i les formes, les jugadores van respondre i les vaig començar a entendre", comparteix.

La seva següent experiència va ser al Club Bàsquet Les Franqueses, amb un ascens a Segona Catalana i només dues derrotes. L'entrevistat va ajudar al grup "a descobrir i experimentar que eren capaces d'aconseguir més coses de les que creien". De nou, retorn al CEJ l'Hospitalet, i aquest cop amb la generació de 2003, va gaudir "de la fantàstica sinergia amb unes jugadores i unes famílies extraordinàries". "El gran regal que et queda per

sempre és haver ajudat a fer créixer persones", completa.

Després d'un temps d'absència, va tornar a les banquetes al CB Sant Joan Despí amb un sots 21 masculí, "un molt bon grup a qui exigia molt i que volia pensar, i eren molt agraïts". La seva última experiència va ser dirigir els sèniors A i B femenins del CB Joventut Castelldefels, "jugadores que li posaven molta voluntat i amb qui m'ho vaig passar molt bé".

Natural, transparent i empàtic, no sorprèn la seva habilitat per presentar esdeveniments i connectar amb l'Olímpic com a speaker del Club Joventut Badalona als partits de la Lliga ACB. Intenta conduir el públic "cap a on necessita l'equip", i molts cops aprofita el que transmet amb la música el discjòquei Martí CL, "que és un mag". "Fa uns dies, contra el Barça, l'equip estava remuntant i em va sortir de l'ànima dir... 'Ja som aquíiiiiii!'... I em va fer feliç que funcionés. Arrisco i a vegades surt bé", exposa.

A Ràdio Gràcia i amb Iván Serres va cobrir l'Universitari de Barcelona [futur UB Barça] i el Lima Horta Bàsquet, que estaven a l'elit: "Vam ocupar-nos d'un nínxol de primer nivell que no feia ningú". Amb Serres crearia *masBasket*, el primer portal i "punt de trobada" del bàsquet femení a l'Estat.

L'entrevistat va ser l'únic periodista espanyol a l'Europeu de França de 2001, on la selecció va ser bronze: "Mai oblidaré l'abraçada que em va fer Begoña García. Estava molt emocionada, i jo també". Dos anys després, a Grècia i amb Jose Ignacio Huguet, de *Mundo Deportivo*, va gaudir "de la meravellosa remuntada" contra Polònia, amb la sortida de Núria Martínez i Marta Fernández, i un premi doble: un altre bronze i el primer bitllet per a uns Jocs Olímpics (Atenes 2004) per mèrits esportius de la selecció femenina.

Els seus nou anys al departament de comunicació de l'ACB van ser "magnífics" per l'aprenentatge, poder fruit el bàsquet "des de l'altra banda" i conèixer "grans" professionals "que són ja amistats". "Si no és el somni de la meua vida, s'hi apropa molt", confessa.

La seva capacitat per crear un arxiu artesanal i infinit de dades de bàsquet li ha permès treballar al departament d'estadístiques de l'Eurolliga. "M'hi estic moltes hores sense aixecar la vista de l'ordinador per comptar amb aquest material propi. Si no faig les coses al 100%, no les faig o em costa una barbaritat fer-les. La passió ha estat sempre el meu motor", conclou Cuesta.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

Per a les dones atrapades en el **tràfic de persones**,
la diferència entre la llibertat i l'esclavitud
està en el teu suport.

Ajuda'ns a salvar les seves vides.

DONA ARA

AMB EL TEU SUPORT PODEM
RESCATAR A NOIES ATRAPADES
EN EL TRÀFIC DE PERSONES
I L'EXPLOTACIÓ SEXUAL

#rompeconlatrata

**SONRISAS®
DE BOMBAY**
TRANSFORMANDO FUTUROS

sonrisasdebombay.org

No t'ho perdís

Foto: Pau Cortina/ACN

FotoNostrum

El FotoNostrum de Barcelona (Diputació, 48) acull una exposició doble que fa que la visita a aquest centre sigui imprescindible. La mostra doble està dedicada a dos artistes diferents, però que tenen algunes característiques en comú: Robert Doisneau i Joan Alsina (el primer català a tenir obres exposades al FotoNostrum). Alsina presenta el seu projecte *Textures*, amb fotografies de gran format del seu treball sobre la pell humana amb tota mena de materials. D'altra banda, de Doisneau s'exposa *Le Temps Retrouvé*, amb una cinquantena de fotografies del cèlebre artista preses entre 1934 i 1971.

Famosos

Els fans del pòdcast *La Sotana* ja fa anys que gaudeixen del seu humor sense embuts, però el públic general el va descobrir fa menys temps, amb la seva participació a l'*APM?* o a *L'última hora de Catalunya Ràdio*. L'aposta de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) per Joel Díaz (Santa Coloma de Gramenet, 1980) va anar a més el setembre passat, quan es va estrenar un *late show* amb ell al capdavant: *Zona Franca*. El programa ha estat un èxit, però, com era d'esperar, ha protagonitzat polèmiques i crítiques, principalment per part de l'espanyolisme. L'última va acabar amb l'acomiadament del col·laborador Manel Vidal, humorista, company de Joel Díaz a *La Sotana* i, sobretot, amic seu. El motiu: un acudit relacionat amb el PSC. La resposta: la dimissió de Joel Díaz (i d'altres integrants del programa, com Magí Garcia, guionista i també *sotano*).

La fitxa

QUI ÉS?
J O E L D Í A Z
ÉS FAMÓS PER...
Ser el còmic català de moda

 Fins ara presentava el *late show* de TV3, Zona Franca

QUÈ HA FET?
Deixar la feina a TV3 per principis

Després que fessin fora Manel Vidal per un acudit

A LES XARXES...
Aplaudeixen i admiren la seva coherència

Les xarxes s'han omplert de missatges de suport cap a ell

Llibres

Aterratge
Eva Piquer

La decisió que pren en aquell cafè és radicalment contrària a la seva manera de fer: sense pensar-s'ho, diu que sí a un viatge amb tres desconeguts. Van a fotografiar-se dins la carcassa d'un avió que va caure el 1973. Era a Islàndia, en una costa de penya-segats continus, i conduïa un pilot inexpert de vint-i-sis anys. No va morir ningú.

Teatre

Asesinato de un fotógrafo
Pablo Rosal

Seguint les pistes d'una misteriosa nota, un detectiu privat recorre la ciutat creuant-se amb una sèrie de singulars personatges, tots ells sospitosos de l'assassinat del cèlebre fotoperiodista alemany Franz Ziegetribe. L'observació i la intuïció guiaran les seves passes. Tota escena d'un crim és una posada en escena.

A la Sala Beckett de Barcelona.

Música

Espurnes i coralls
Mar Grimalt

La cantant mallorquina Mar Grimalt ha debutat amb el disc *Espurnes i Coralls* (Segell Microscopi), en el qual l'autora ha trobat "un univers sonor a partir dels sons de les màquines de la fàbrica de vibrats i pretensats de la seva família", tal com expliquen des de la discogràfica. Aquesta jove artista va guanyar la 14a edició del Concurs Sons de la Mediterrània.

Pelis i sèries

La amiga de mi amiga
Zaida Carmona

Ja tenen 30 anys, però viuen com quan en tenien 20, tot i que ja no tenen edat per convertir-se en joves promeses. Estan enamorades de l'amor, però, en la seva recerca, es destrossen les unes a les altres, equivocant-se d'*exnòvia* a *exnòvia*, de relació en relació. *La amiga de mi amiga* és un joc que comença quan la Zaida, després d'una ruptura, torna a la ciutat.

ESTILS DE VIDA

Creix l'addicció als videojocs

Foto: Freepik

📍 SALUT MENTAL

La Unitat de Joc Patològic i Addiccions Comportamentals de l'Hospital de Bellvitge ha vist com les xifres de consultes relacionades amb l'ús excessiu de videojocs s'han multiplicat des del 2021. En el darrer any s'ha passat del 3,5% al 15,4%. Els especialistes creuen que aquest elevat increment podria ser una més de les conseqüències de la pandèmia. En aquest cas, el confinament en seria la causa directa.

Els videojocs són una distracció saludable, però l'ús abusiu pot provocar un trastorn important. És una realitat clínica que moltes famílies ignoren. Abans de la pandèmia la unitat i altres centres especialitzats ja advertien sobre el creixement progressiu d'aquest problema, però les hores mortes a casa i l'ansietat durant la pandèmia haurien contribuït a agreujar-lo.

Els principals senyals d'alerta són la pèrdua d'autocontrol i l'abandonament d'altres activitats socials, lúdiques i laborals o escolars. "Fins que pacients i famílies no reconeixen que la passió pels videojocs és en realitat una addicció, no acudeixen a les consultes als dispositius assistencials i associacions d'autoajuda, i poden passar mesos", segons Susana Jiménez, cap de la unitat.

Les claus .....

VIDA SOCIAL

Els infants i joves necessiten fer regularment activitats socials i lúdiques lluny de les pantalles

LÍMITS

Com en qualsevol activitat d'oci, cal establir uns límits diaris: un horari estricte per jugar a videojocs

ESPORT

L'exercici físic és una bona manera de gestionar l'ansietat que tenen els joves i que alimenta l'addicció

VIOLÈNCIA

Si s'enfada violentament quan l'obligues a deixar el videojoc, comences a tenir un problema seriós

Foto: Freepik

Identificar-los amb **XIP i XAPA** és la teva obligació

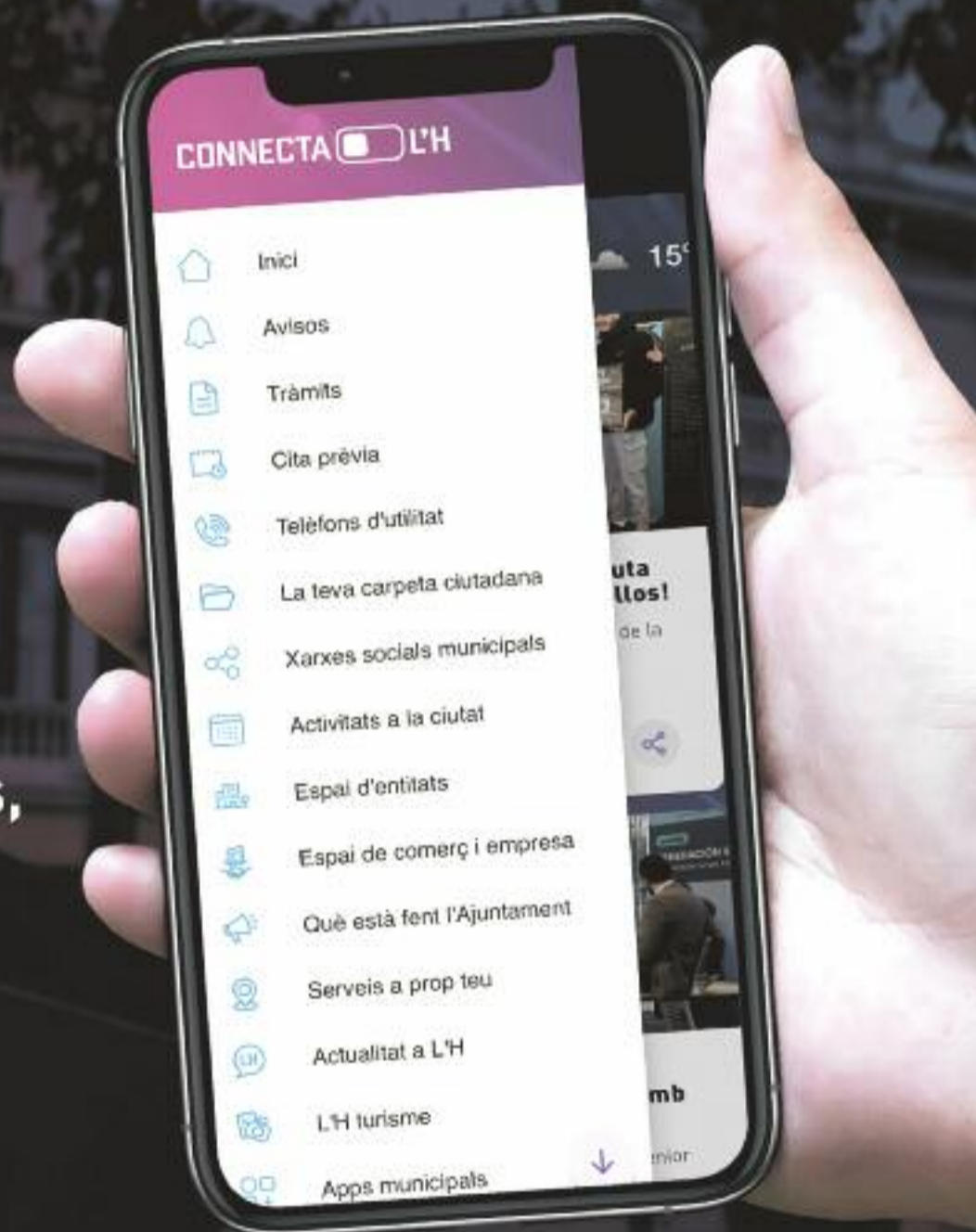

i en cas de pèrdua, pot ser la seva salvació!

CONNECTA L'H

**L'Hospitalet
a les teves
mans.**

**Amb la nova app
CONNECTA L'H
podràs accedir a totes
les gestions municipals,
fer tràmits digitals
i comunicar-te amb
l'Ajuntament per mitjà
del mòbil.**

**Descarrega't
CONNECTA L'H**

 Google Play

 App Store